

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 10 K — f.
Fél évre . . . . 5 K — f.
Negyed évre . . 2 K 50 f.
Egyes szám ára 20 fillér

ZALAMEGYE

ZALAVÁRMEGYEI HIRLAP

Politikai és társadalmi hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések:
= Megállapodás szerint. =
Nyilttér soronként 1 K.
Kéziratokat
nem küldünk vissza

Karácsony.

Eljött a szeretet ünnepe, hogy örömet hozzon a gyermekeknek, vigaszt és megnyugvást a hívő szíveknek.

Oda künn a tél viharja rázza a fákat; a hideg jégkérget von az alvó természet fölé; a karácsonyfa tövében pedig felolvadnak a szívek a szeretet melegétől s békében ünnepel a szegény és gazdag azon a napon, amelyen az isteni szeretet leszállott a földre.

Ünnepet ül az egész világ, a béke és a szeretet ünnepét. Elfelejtí egy napra mindenki az élet keserűségét, küzdelmeit, nyomorúságát s egész lelkét odaadja annak az érzésnek, amely a karácsonyfa örökzöld lombjával, az apró lángok fényével költözik be a házba.

De a mi ünnepünk hangulatába belevegyül az aggodalom is s amíg gyermekeink ártatlanul játszanak a kis Jézus ajándékai-val, a szülők lelke a jövőbe mélyed: vajon mit hoz majd ezeknek a jövőd? Szabadságot, vagy rabszolga láncot? Diadalt és dicsőséget, vagy szégyent és megaláztatást? Megértik-e ők is apáik vágyait, reményeit; a nagy küzdelmeket, amelyekben milliók áldozták fel lelkük erejét; megértik, megérik-e azt a tüzet, amelyben őseik lelke elégett?

Szent karácsony napja fegyverszünetet, szünetet hozott Magyarországnak. Elcsitul a vihar, hogy egy pillanatra megnyugodhassunk az élet sivatagjának oázisán. De az ünnep csendjében is az évszázadok alatt összegyűlt keserűség fojtogatja a szíveket s el kell titkolnunk aggodalmainkat, hogy meg ne zavarjuk a szeretet ünnepét.

Hareban áll a nemzet királyával. El akarják vitatni legszentebb jogait s fenyegetőleg suhog felettünk egy sötét árnyék: az abszolutizmus sötét réme.

Loyális nemzet voltunk mindig. A királyhűséget nemzeti erénynek tekintti a magyar. A szent korona eszméjében látta megtestesülni önállóságát, ősi jogait, függetlenségét. Majdnem babonás tisztelettel vette

körül a királyságnak ezt a symbolumát, évezredes jelvényét s akinek fejére tette Szent István koronáját, annak hűségese jobbágya, hódoló alattvalója volt. Történelmünk minden mozzanatával, multunk dicsőséges és szomorú eseményeivel össze van nőve a szent korona eszméje. Ez volt az a symbolum, amelyben egygyé forrt a nemzet, ez volt az az erősség, amely a darabokra tépett országot újra és újra egyesítette.

Amikor fénye elhalványult, százezer magyar szált érte hadba; amikor elrabolták, kesergett az egész nemzet s nem hagyta nyugodni a vágy, hogy hazahozhassa Szent István koronáját.

Mi lehetett volna ebből a nemzetből, ha a hatalmasok belelátanak a lelkébe, ha a korona fénye mindig ott ragyogott volna előtte azon az uton, amely a nemzeti célok megvalósítása felé vezet. Hova juthatott volna a magyar, ha a korona hatalmával nem elnyomni, hanem felemelni és nagy tettekre hívni akarták volna!

Fájdalmas tudat az, hogy első szent királyunk koronájának nagy hatalma, amely a nemzet lelkében hitté erősödött, nem a magyarság ideáljainak, az ország boldogulásának hordozója, hanem az elnyomás, a visszavonás, az abszolutizmus fegyvere lett. Fájdalmas tudat az, hogy szemben találjuk magunkat államiságunk ősi jelvényének felkent viselőjével s harcot kell vívnunk azért, ami a mienk.

És belevegyül az ünnepi hangulatba a fájdalom, hogy magyar emberek munkája igyekszik diadalra juttatni a visszavonást. Honfitársaink szegődnek a caesarizmus diadalmenetéhez s míg a milliók jajkiáltása hallatszik, amíg a megalázott nemzet tehetetlen kínjában vonaglik: a hatalom dicsőségében kéjelegnek s utjába állnak a nemzeti ügy diadalának.

Karácsonyfákön felgyuló apró gyertyalángok világítsatok bele a szívek mélyébe! Szeretet ünnepe, hozd meg a fegyverszünet után a békét, had legyen a magyarnak igazi karácsonya, diadalmas ünnepe.

Jegyzetek.

Az egész ország feszült várakozással lest e, hogy mi fog történni december 19-én a magyar parlamentben. Mindenki tudta már, hogy az országgyűlést a király újra elnapolja, csak azt nem tudta senki, hogy minő formában ad erre választ a képviselőház s a főrendek háza.

Nagy parlamenti botrányokat sejtettek. Forradalmi hangulat előjeleit látták. Erőszakot vártak s a felzaklatott kedélyek kitörésétől tartottak.

Az ellenzéki pártok böles higgadtsága, a főrendek hazafias magatartása azonban elejét vette a botrányoknak s méltóságtelesen adott kifejezést a magyar országgyűlés mindkét háza annak az aggodalomnak, amelyet a folytonos elnapolások s különösen a törvénybe ütköző mostani elnapolás keltettek. A képviselőház minden pártja egyetért abban, hogy a magyar alkotmány s a parlamentarizmus alapelvei megvannak támadva; hogy a kormány veszedelmes területre viszi a koronát; hogy az alkotmányosság védelmében minden magyar embernek együtt kell éreznie és cselekednie.

Ez a méltóságtejes magatartás megnyugtatta az egész országot s az az egyértelműség, amellyel az összes pártok s a főrendház tiltakozó határozataikat hozták, erőt ad a vármegyéknek is a további küzdelemre és kitartásra.

Március 1-éig szünetes lesz. Csak az alkudozások folynak. De olyan ez a csend, mint nagy vihar előtt az izzó, tikkasztó, forró levegő.

Ki tudja, mi lesz március elseje után?

* * *

Egy félhivatalos újság szerint a korona addig tárgyalásokba sem bocsátkozik az ellenzékkel, amíg a vármegyékben a rend helyre nem állítatik, mert kényszerhelyzet által nem akarja elhatározását befolyásoltatni.

Ez a híradás annyit jelent, hogy a király, a kormány információi alapján, a vármegyék állásfoglalását forradalomnak minősíti. Talán azt hiszik Bécsben, hogy a vármegyékben anarkia uralkodik s a törvények uralma megingott; hogy a vármegyék egyszerűen fittyet hánynak minden törvényes felsőbbségnek.

Mi legjobban tudjuk, hogy a vármegyék nem csak hogy forradalmat nem akarnak csinálni, hanem a forradalmi hangulatnak sincs hire. Nem csak hogy anarkia nincs, hanem egyenesen a törvénynek vetjük alá magunkat és a törvényt akarjuk megtartani. Az pedig csak nem forradalom, ha alkotmányos államban a törvényt hatalmasabbnak tekintik valaki, mint a hatalmi szót s a császári parancsot.

Mit cselekesznek a vármegyék? Adót nem fizetnek, nem szednek s katonát nem adnak. Minden magyar ember úgy van meggyőződve, hogy ehhez joguk van, sőt ez a kötelességük.

Minő rendet akarna tehát a kormány helyreállítani? Hiszen a rend nem bomlott meg; a törvények uralma nem szűnt meg. A tisztviselők, jóllehet fizetésüket a kormány elkobozta, dolgoznak tovább, védik a polgárok életét, vagyonát, szolgálják a közügyet; a nép nem fegyverkezik,

Reggelizés előtt fél pohár

Schmidthauer-féle radio-aktív =

Igmándi

keserűviz, az elrontott gyomrot 2-3 óra Használata valódi áldás gyomorbetegségeknél és székelszűrésben szenvedőknek.

Csodálatos gyógyerejét az igmándi víz radium-tartalmának köszöni, amely tudományos alapon egyedül ezen forrásban lett felfedezve, miért is bevásárlásnál össze nem tévesztendő a közönséges keserűvizekkel. Főszéküldés a forrástulajdonos: Schmidthauer Lajos gyógyszerésznél Komáromban. Kapható Zalaegerszegen Kaszter Sándor gyógyszerésznél, Gyarmati Vilmos, Kosztelitz Miksa urak fűszerüzletében. Kis üveg 30 f, nagy üveg 50 f. — Az egyedüli természetes keserűviz, amely kis üvegekben is kapható.

mint az oláhok, hanem békésen műveli a földjét; minden törvényes rendeletnek engedelmeskedik. Hogy a törvényt s alkotmányosságot másként magyarázzák a vármegyék, mint Kristóffy, az meg nem forradalom s azért, hogy alkotmányos jogokkal élnek, még nem bomlott fel a rend.

A vármegyét alkotmányvédő határozataik visszavonására akarják kényszeríteni? Vagy talán a tisztviselőket akarják arra bírni, hogy vármegyék rendeleteit ne respektálják?

Meddő törekvés. Amelyik vármegye egyszer már arra az álláspontra helyezkedett, hogy a mai kormány törvénytelen, amelynek adót és katonát adni nem szabad, az nem mondhatja a kormány parancsára az ellenkezőt. Azt pedig elképzelni is merő ostobaság, hogy a vármegye tisztviselői a kormány kedvéért szembe állhassanak vármegyéikkel; hogy megbélyegezzék ne csak magukat, hanem az autonómia elvét, az önkormányzati jogot; elhazudják a törvényt, eltojtják az ősi hagyományok tiszteletét s az egész közvéleményét, legjobb tudásukkal, meggyőződésükkel, lelkiismeretükkel szemben beálljanak zsoldosoknak, esuszómászó szolgák nyomorú kenyerére.

Forradalmárok nincsenek még a vármegyéházak. Rendelt helyreállítani nem szükséges, mert még van.

Hogy meddig lesz?

Az nem a vármegyétől függ. De addig, amíg azt fenn lehet tartani, addig fenn is tartják.

* * *

Huszonyole renitens vármegye tisztviselőinek névsora fekszik a belügyminiszter előtt, aki válogat bennük, mint a tó a vadkörteben. A tót azonban a puháját keresi, a kormány pedig a legkeményebbet válogatja. Vagy talán válogatni sem kell, mert valamenyi elég kemény ahoz, hogy össze ne roppanjon Kristóffy uja között.

Lehet, hogy új esztendőre mi is kapunk egy kis meglepetést. Ambátor megnyugvással konstatálhatjuk, hogy Kristóffy elfordította rólunk kegyelmis szeméit. Tényleges főispánunk még nincs s valószínűleg nem is lesz addig, amíg az alkotmányos rend helyre nem áll. Azért-e, mert nem akad Zalavármegyébe vállalkozó, vagy mert nem látják célszerűnek a vármegyét oktalanul feliglatni, ez kulissza titok.

* * *

A múlt héten közzétette a belügyminiszter az általános, titkos választói jogra vonatkozó törvényjavaslat tervezetét.

A törvényjavaslat szerint választó minden 24 évet betöltött férfi, aki írni és olvasni tud. A képviselők száma s a választókerületek száma egyelőre maradna a régi, de a belügyminiszter a kerületek új beosztásáról egy év alatt köteles

volna törvényjavaslatot benyújtani, amelyben szabályozva lenne a névjegyzékek összeállítására s a választások érvénye körüli bíráskodás.

A választókerületek kisebb szavazó körökre osztatnának. Minden város, nagyközség és községkülönül külön szavazókerületet alkot. A választás közvetlenül, titkosan, szavazó-lapokkal történik.

A javaslat indokolása vázolja az aránytalanságokat, amelyek a reformot szűkegessé teszik. Ezek az aránytalanságok legkiforróbban a földadó minimumokban s a kerületek beosztásában nyilvánulnak. A földadó minimum pl. Arad megyében 1 K 42 f és 35 K 30 f között, Bács-Bodrogban 12 K 46 f és 76 K 06 f közt változik. Vannak egyes választókerületek, amelyek egyik községében a minimum 2 K 52 f, a másikban 20 K 40 f.

Az összes választók száma a lakosság 6-23 százaléka. A földbirtokos osztályból nem választó 51, az iparosok közül 65, a kereskedők közül 44 százalék.

Magyarországon a 20 éven felüli férfiak száma 4.323.940; ebből nem szavazó 3.102.119, tehát 77,5 százalék.

A választók jelenlegi számában a magyar faj 56,2 százalékot tesz ki. A földműves osztályban a magyarság messze mögötte marad az összes népességnek. Ebből következik, hogy minden olyan cenzusos reform, mely a földműves osztályt nagyobb tömegekben juttatja választói joghoz, a magyarság százalékát megrontja és pedig annál inkább, minél lejjebb szállunk a földadó cenzus megállapításánál. A statisztikai adatok azt mutatják, hogy cenzus leszállítására alapított választási reform mindenképpen gyöngytené a magyar állam nemzeti jellegét. De rosszabbodna a magyar elem aránya akkor is, ha különös korlátozás nélkül minden 24 éves polgár felruháztatnék választói jogosultsággal, mert 2.895.357 főnyi 24 éven felüli férfi népességből csak 57,7 százalék, azaz 2.015.355 magyar.

Ezen szempontok vezetik a törvényjavaslatot, midőn a választói jogosultságot az írás-olvasáshoz köti. A 3.895.357 főnyi 24 éven felüli férfinepességből ír és olvas 2.621.827. Ebből magyar 61,4 százalék. Ha tehát a választói jogot az írás-olvasáshoz kötjük, a magyar elem jelenlegi aránya nemcsak nem romlik, hanem legalább egyelőre, amíg a nemzetiségek a mostani arányban szerepelnek az írni-olvasni tudók között, tetemesen javul. Ezen megszorítás elvileg is legalább igazolható, mert csak a teljesen műveletlen elemeket zárja ki a választói jogosultságból, anélkül, hogy a népesség zömének az alkotmányos ügyekre való befolyását csökkentené.

A foglalkozási ágak képviseletét illetően a statisztikából kiviláglik, hogy lényegesebb változás csak a munkásosztály javára áll be, mert ezen osztály jelenleg a választók között csak 6

százalékkal szerepel, jövőben pedig 43-6 százalékkal fog szerepelni. A munkás választók száma 58.732-ről 1.144.691 főre emelkedik.

A javaslatot természetesen egészen más szempontok szerint itélné meg a nemzet, ha azt nem Kristóffy eszelekedte volna meg s nem éppen most. S különösen fontos az a szempont, hogy a választókerületek kikerekítését csak igéri, de be nem váltja.

A választói jog kiterjesztése be fog következni, az bizonyos. De hogy az Kristóffy javaslata alapján történik-e, nagyon kétséges.

Uj szellem.

Társadalmi és erkölcsi megújodást vártunk attól a szellemtől, mely nem álmódott, nem sejtett diadalmas erővel suhant végig az országon. A hazafui érzésnek fellángoló szent heve egy szempillantás alatt megsemmisített régi rendszert, ledöntött hiu bálványokat, elsöpört balga fel-fogásokat s új, szebb létre látszott kelteni a nemzetet.

Az új szellem átalakító hatását még ma is csak várjuk. De várjuk töretlen bizalommal, nem esüggendő reménységgel a jövő iránt. Mert tudatában vagyunk annak, hogy csak a kitartás segít célhoz s a teljes társadalmi újjászületés csak akkor fog megvalósulni, ha a haza nagy, évszázadonként megújuló válsága megoldást nyer.

Várunk kell és várni tudunk. A gazda sem esik kétségbe, ha az elvetett magot nem látja azonnal kisarjadni. Rábizsa magát a mindent megérlelt időre. Hagyja: ám esakodjon a vihar a bevetett föld felett, mélyében a földnek nyugodtan pihennek, nem pihennek: immár esiráznak a magvak s készülnek a dícső kikeletre. Hagyja: ám tüzzön alá forró, tikkasztó hővel a napsugár, a mag, ott lenn, a termő föld kebelében még mindig tud elegendő életnedvet szívni magába, hogy megmaradjon, éljen, amíg eljön a kisarjadásnak boldog ideje.

Mi is tudunk várni. Mi is, nemcsak azok, akik a történelem bizonyossága szerint a nemzet erejének megtörését várták a várakozásban. S a türelmes várás idejének multán, ha a nagy nemzeti válság elmúlik és teljesülni fog milliók jogos követelése, akkor fog eljönni az ideje annak, hogy az új szellem valóban éreztesse a maga társadalmi és erkölcsi átalakító hatását.

Az új szellem által létrehozandó társadalmi megújodás főtényezőjéül mi a demokrácia elvének teljes és helyes érvényesülését tekintendők. Nálunk eddig a demokrácia csak jelszó volt, amelyet akkor röpitettek világgá, mikor a fölséges népre szükség volt, de mikor a fölséges nép kötelességét elvégezte s a hatalmi érdekeknek szolgálatát megtette, akkor többé nem hogy nem gondoltak vele, de leaézték és leaézőn feledték.

Ha a tűz kialszik.

Irmuska egyedül van a szobában. Az esteli félhomályban, a mint ott ült az ablaknál, ölébe ejtve a nyitott könyvet, melyből olvasni akart, a merengés auggyalának lehetne gondolni, kinék édes arca körül a kályhában pattogó hasábok kisugárzó fénye vonja a glóriát.

Fejét fétkönyökre támasztva egy kis asztalkán nyugtatja és látszik, hogy valami igen nagy dolgon gondolkodhatik, mert folyton egy helyre irányítja tekintetét. És nagyon el lehet merülve, mert még azt sem veszi észre, hogy az ajtón kopogtatnak. Csak mikor már a kopogás kezd követelődőbb lenni, akkor eszmél fel s szinte megrezzenve ejti ki:

— Szabad!

Az ajtón benyit Bandi és egész megszokottan mondja:

— Csókolom a kezeit!

De eleinte nem lát senkit, hát így folytatja:

— Ni! Hát ki mondta, hogy lehet, mikor nincs benn senki sem?

— Hát én senki se vagyok? szólalt meg Irmuska.

— Hja vagy maga lát van? Akkor tudja meg, hogy maga több a mindenkinél is. De mért ül ilyen setétben? Nem is látom, merre van, pedig szeretném a kis kacsoit, ha megengedi . . .

— Mondtam már hányszor, hogy még nem. Hanem vesse le a kabátját és menjen oda a kályha elé. Aztán oda megyek én is, és akkor oda nyujtom a kezemet.

— Micsoda kegyetlen jószág. Na itt vagyok. Így ni. Adja ide puha kis kacsoit és hadd mondjam el elméletileg, hogy csókolom a kezeit.

— Hozta Isten! És most foglaljon helyet. Várjon! Hozza ide a széket és így a kályha előtt szépen leülünk. A három lépés távolságra vigyázzon.

— Hisz akkor is nagyon meleg lesz. Jobb lesz ha szólók Esztinek, hogy hozza be a lámpást. Hiszen Irmuska így nem látunk semmit. Mit képzel már egész este van . . . Meg meleg is van, meg . . . különben hogy érzi magát? Igen. Tetszik az a regény, a mit hoztam. Ugy-e jó?

— Nagyon jó. Éppen most is azt olvastam, míg maga nem jött. Mit csinált különben, — ha nem lesz kérdésem tolakodó — tegnap este?

— Tegnap este?! Hja igen. Egy kis összebészélés volt és elmentünk sörözni; de nem maradtunk ki soká . . .

— Tudom. Ha reggelig maradnak ki, ak'or még egész jókor mennek haza. Már maguk így szokták.

— Ugyan Irmuska! Látja engem megtehetno kivételnek. Tudja, egy idő óta sehogy sem érzem magam. Nincs kedvem semmihez. Máskor tudja

ha kimaradtunk, aztán hallottam a cigányzenét hát nem kellett több. A hivatalban — nem hogy dicsérjem magam — de szorgalmasan dolgoztam . . . aztán meg, akármiféle terv jött elő, én kész voltam mindebe belemenni. Most meg! Azt mondják a barátaim, hogy kiálhatatlanul megváltoztam.

— Nohát mordja meg nekik, hogy hazudnak!
— Hát nem úgy van?
— Nem hát.

— Hja Irmuska, de maga csak pár hónapja ismer, hogy milyen voltam addig, fogalma sincs róla . . . Szóval valami bajom van.

— És nem érzi, hogy hol?

— Nem, mert még nem figyeltem meg jól a tüneteket. Ugy kezdődik, hogy elgondolkozom és akkor egy kép jelenik meg előttem és a képből élesen kiválik egy barna kis lány. Rendesen mosolyog és az a mosoly oly jól illik ahhoz a kedves archoz. Hamiskás szemének tüze csak úgy szórja fényt és én nézem, nézem és . . . mindig nézem.

— Ugy a levegőben?

— Ugy! Mert életem tudom varázsolni . . .

Hát mondja, nem beteges állapot ez?

— Aztán mondja, étvágya van?

— Félszennyit eszem mint máskor. Hisz tudhatja, mikor itt vagyok ozsonnán, mennyi kínálásnak kell kiténni magamat.

hogyan az állam fentartó munkáját nézik le benne. És ha az új szellem első átalakító hatása abban fog megnyilatkozni, hogy jogot ad a népnek, ezzel még nem tett eleget a nemzeti megújulás érdekében. Le kell rombolni azokat a válaszfalakat, melyeket ember és ember, polgár és polgár, munkás és munkás közé nemcsak a középkerben emeltek, de még közelmúltban is egyre tákoláltak.

Az egyes foglalkozási ágak közt fennálló távolgató hasadékokat is az új szellem van hivatva a demokrácia jegyében áthidalni. Hányszor panaszkodtunk arról és méltán, hogy az úgynevezett ur osztály elkülönítte magát a kereskedőtől, a kereskedő meg az iparostól és így tovább. A nagy nemzeti válság szerencsés megoldása okvetlenül kell, hogy előbb-utóbb magával hozza Ausztriától való gazdasági különválásunkat. Mit nyer ezáltal a magyar ipar, mit a magyar kereskedelem, az mindenki előtt világos. De az is világos mindenki előtt, hogy ezáltal emelkedni fog az iparos, a kereskedő sulya és jelentősége és mindenek be fogják látni, hogy minden becsületes munkás polgár egyforma tényezője a haza boldogulásának s a szántóvető gazdát, a kőgesz tenyerű munkást, mindenként egyéni értéke szerint lehet és kell csak megbecsülni. Ne — mint eddig — a véletlenül örökölt s nem nemes célokra, hanem csupán egyéni mulatságokra felhasználni pénzt, de a munka és a becsület oltáránál tanuljunk meg tömjénezni.

A becsület oltáránál. Igen, az új szellemnek az erkölcsi megújodást is magával kell hozni. Hogy erre is szükség, igen nagy szükség van, ki kétkelhetnének benne? Nem kell messze mennünk s meggyőződünk, hogy nem ok nélkül ingott meg a nagy közönség hite felsőbbeségekben, felsőbbeségi intézkedésekben.

Máskor viszont ez erkölcsileg éppoly sulyos megítélés alá esik, azt lehetett látni, hogy részrehajlás, befolyásolhatóság az irányadók oly helyeken, hol csupán a közérdeknek kellene az egyedüli zsínórmértéknek lennie. Sok intézményre, sok hivatalra, sok rendszerre nagyon ráfér már az az erkölcsi regeneráció, melyet erős hittel hisszük, magával kell, hogy hozzon az új szellem.

Várjuk tehát kitartó türelemmel az idők teljességét. Várjuk a nemzetnek dicső győzedelmét. Megjő még, mint Tompánál a reszkető térdű fehérszakállú agg Simeon mondja: „Ama nap... az én napom!”

Esküdtek 1906. évben.

A zalaezerségi kir. törvényszéknél az esküdtek főlajstroma a következőleg állítattott össze:

Arvay Lajos m. főjegyző, Ambrus Sándor asztalos.

— Igen, mert affektál . . . Lássá . . . én is ilyen formán kezdem magam érezni . . . Na csak vigyázzon, a három lépést tartsa be . . .
 — Hát maga is úgy érzi magát? Hisz akkor maga is . . .
 — Mit én is? . . .
 — Ugy, hogy maga is . . . ejnye, hisz tudja . . .
 — Nem tudom!
 — Nem?
 — És mégis érzi?
 — Éppen ez az. Érzem és nem tudom mi az.
 — Na látja én tudom!
 — Igen? Na mondja meg!
 — Egy föltétel alatt. Egy lépést üssünk le a távolságból.
 — Csak maga üssön, de most mondja azonnal.
 — Hát tudja édes Irmuska, maga is szerelmes . . .
 — És maga is az?
 — Igen . . . és most az összes lépéseket leütöm a távolságból, mert . . .
 — De Bandi, Bandi . . . ne egyszerre mindjárt az arcomon . . . Elégedjék meg a kezemmel.
 — De Irmuska édes, hisz én magát szeretem, még pedig nagyon, igazán. Engedje legalább, hogy azt a drága selymes haját esőkoljam meg.
 — Bandi ur jegyezze meg, hogy sokat kíván. De hogy lássa, milyen jó szívem van, megengedem, de úgy, ha megígéri, hogy csak azt fogja. . . .

Borbély György főgim. tanár, Bogay György szolgabíró, Balogh Gyula tkp. könyvelő, Bali Béla lakatos, Bita Károly bognár, Boshán Gyula ügyvéd, Bácsai János bognár, Braunstein József v. tan., Bogay Elemér főispáni titkár, Bucsy István főgim. tanár, Balás Béla hg. erdőfelügy., Belosica János földm., Bereczky Gyula kereskedő, dr. Bárdi Ferenc ügyvéd, dr. Berger Sándor ügyvéd, Berényi Jenő földm., Balogh Gáspár földm., Bedő János földm., Benesik János főgim. tanár, Beczók József földm., Benkő József keresk., dr. Berger Béla ügyvéd, Bódy József ny. tanító, Börcz János cipész, Bethlen Vendel gazdatiszt, br. Buschmann Gotthard g. korm.

Csapó Kálmán s. tanf., dr. Csák Károly ár. ülnök, dr. Czinder István ügyvéd, Csizsár József tanító, Csesznák Ödön ár. ülnök, Császár János földm., Csukics Adolf tkp. pénzt., Csikai Ferenc pék, Csepregi Gábor tanító.

Duzár István tkp. pénzt., Deutsch Ferenc bórkereskedő, Dergács Gyula mézáró, Dénes Sándor bognár, Domokos Pál magánzó.

Ekler József kőműves, Eörsy Gyula számtartó, Eisner Jenő gyáros, Ellmann Ödön ár. ülnök, Eisner József kereskedő.

Faragó Béla gyáros, Farkas Márton birtokos, Farkas Márton tanító, Fábian Károly kir. törv. írnok, Faller József tanító, Fatér János földm., Fejér Miklós főgim. tanár, Feldl Sándor pü. titkár, Felisch Antal kereskedő, Feleki Alajos ny. tanár, Fitos Márton m. levélt., Főze József birtokos, Fridrich István tanító, Fülöp József v. aljegyző, Fürst Sándor földm.

Geiger János kéményseprő, Gyarmati Vilmos kereskedő, Gráner Géza kereskedő, Gombás István ipt. titkár, dr. Grünvald Samu ügyvéd, Grósz Győző könyvelő, Goldfinger Dezső lakatos, Gróf József asztalos, Glaser Gyula áll. tanító, Gyömörey Gáspár földm., Gyömörey János földm., Guttmann János fakereskedő.

Heinrich Lipót fakereskedő, Hetey Endre ny. kir. t. bír., Hajmásy Imre mézáró, Hári Károly eszmadia, Horváth Miklós magánzó, Horváth Béla v. gazda, Horváth János tanító, Hrabovszky Jenő pü. számellenőr, Hann János ár. jegyző, Hutter Ferenc m. kiadó, Horváth József gépész, Hrabovszky Kelemen m. kir. erdőgond., Hajmási Ferenc pék, Handlery Gusztáv földm., dr. Hoffmann László ügyvéd, Horváth Jenő v. jegyző, Haerter Ádám főgim. tanár, Heinz János kalapos, Heffler Ferenc gazdatiszt, Hoch Pál tanító, Háczy Kálmán birtokos, Handlery Ferenc molnár, Horváth József takács.

István István szőgyártó, Jusztus Izidor földm. Kiss Antal v. bír., Köhler Ede mérnök, Kaszter Sándor gyógyszer., dr. Kaszter Ödön gyógyszerész, Kőrössy Sándor s. tanf., dr. Keresztury József ügyvéd, Krosetz Gyula tkp. ig., Kummer Gyula kávé, dr. Kadák Pál ár. ülnök, Kiss Sándor

földm., Kiss Dénes p. isk. ig., Koller Ferenc tanító, Kormos Ármán tkp. ig., dr. Kelemen Károly reál isk. ig., Keszler Gyula ny. tanító, Keszler Aladár épít. váll., Kovács Vilmos keresk., Kotschy József kasznár, Kukorely Ferenc körj., Kappal Károly tanító, Krosetz János földbirt., Klossovszky Ernő szobafestő, Kocsis Sándor pü. titkár, Karácsony Kálmán földm., Koller Ferenc tanító, Kemény Ignác tanító, Kovács László asztalos.

Lendvay László asztalos, Laux Rezső főgim. tanár, Linter Gyula körjegyző, Láng Sándor könyvelő, ifj. Lessner József szőlőbirt.

Menyhárt András birtokos, Morandini Tamás építőm., Mentés György szabó, Medvéay Gyula órás, Medgyesi Lajos főgim. ig., Mattushech Richárd ker. isk. tan., Magyarossi Lajos földm., dr. Marik Pál ár. jegyző, Monspart István erdőész, Mesterházy András molnár, Murkovics János polg. isk. tanár, Mazól Arnold mérnök, Márkus Ignác kereskedő, Marton Gyula kereskedő, Monda Ferenc tanító, Molnár Mihály tanító, Mesterházy Sándor vendéglős, Magyar Lajos v. pénztárnok.

Németh György molnár, Nagy János magánzó, Nagy Antal m. írnok, Nagy László földbirtokos, Németh Zsigmond magánzó, Németh Ernő tanító, Nyáry Kálmán gazdat., Nagyfi József szőgy., Németh Gábor kályhás.

Oravecz Győző kir. mérnök, Odor Simon földm.

Páukovich György isk. ig., Pásztor Imre főgim. tanár, Puer István borbély, Pell Kálmán birtokos, Paizs Kázmér m. írnok, Puskás Kálmán kir. mérnök, Pataki Gusztáv könyvelő, Pataki Kálmán polg. isk. tanár, Pánczer Gusztáv mérték hit., Peetz Mihály kőfaragó, Pék Vidor bognár, Pressing István kályhás, Pál Viktor urod. számt., Pranger György építőm., Persaiics József földm., Pozsgay András gyógyszer.

Rosenberg Zsigmond birtokos, Rosenkranz János könyv., Reisinger Rudolf kereskedő, Rédl Gusztáv p. isk. ig., Rottler József főerdész, Ruzsicska Kálmán tanf., Radó Pál kasznár, Rimmer Lajos körj., Rédey Andor gazdat., Rosznáki Béla gazdat.

Saffer Mihály földm., Soronecz József birtokos, dr. Szily Ferenc kir. közjegyző, Sehütz Frigyes kereskedő, Simicska János pü. számv., Sándor Zsigmond kir. mérnök, Saly Viktor fényképész, Schusztar Oszkár főgim. tanár, Stefanecz József kéményseprő, Steiner Simon gyárt., Stefanek János ig. tanító, Sümegi József tanító, Söjtöri Imre földm., Szakály István váll., dr. Szücs Arnold ügyvéd, Szűgyethy Ödön tanító.

Takács József főgim. tanár, Tikk László tanító, Tuczy János főgim. tanár, Tivolt János magánzó, Tóth János pü. számellenőr, Takács Endre molnár, Török Károly tanító, Tomka Mihály kereskedő, dr. Tarányi Ferenc szolgabíró, Tóth József órás, Tibola János városgazda, Takács Jenő közjegyző,

— Igérem.
 — Na adja ide a kezét és most gyorsan . . . Ejnye maga Bandi . . . na hallja . . . szégyelje magát . . . ezután nem hiszek magának . . .
 — De cukros Irmuska én is szeretem, maga is szeret, hát akkor . . .
 — Na csak keljen fel, ne térdepeljen itt nekem . . .
 — Felkelek, de csak úgy, ha megígéri, hogy nem haragszik.
 — Én haragudjam? hát miért?
 — Persze hogy miért! Hiszen . . . óh Irmuska . . .
 — Oh Bandi . . .
 — Nagyon szeretem . . .
 — No látja, és mégis csak most a 6-ik héten tudtunk ennyire jutni.
 — De drága, édes angyal, ha . . .
 — Na ugyis tudom; félt ugy-e? Gyáva férfi . . .
 — Oh maga hőslélekű nő . . .
 — Jaj! jönnek! Nem hallja! Istenem milyen is maga. A tűz is kialudt, a lámpa sines még bent . . . Szent Isten!
 — Hamarszöljön Esztinek, hogy hozza a lámpát, én addig igazítom a tüzet . . .
 — Na csak egy-kettő! Eszti! Eszti! Hát mért nem hozta be a lámpát . . .
 — Szervusz Irmuskám. Micsoda zavar?!

— Csókolom a kezeit!
 — Ni Bandi, hát maga is itt van? Aztán mit csinál ott a kályhánál? Ugyan csak van jó dolga!
 — Jaj kedves Ilonka nagysám, ez remek eset. Mesésen egyszerű. Tudja kopogtatok és nem kapok választ . . . egy pár perccel előbb érkeztem én is . . . és nem kaptam választ. Benyitok, hát nincs benn senki . . . igen mert sötét volt. Azután pihegést hallok . . . rögtön megismertem a rythmikus pihegésből, hogy ez Irmuska . . . igen az Ilonka nagysám huga. Egy gondolat villant át agyamon . . . Mit csináljak . . . Ilyenre még nem tudtam esetet. Egy szendergő szép leány . . . na tetszik tudni . . . ha kimegyek, zajt csinállok és felébred . . . ezt nem akartam . . . ahá! mondom, majd felszítom úgy a tüzet, hogy annak a lángja az arcára essék . . .
 — És úgy ébredjen fel. Na megható figyelem. De ki is izzadt bele látszik . . .
 — Igen, mert előbb felébredt, hisz tetszik látni, hogy a tűz még most sem lobog . . .
 — Legyen nyugodt, hogy arra nem ébredtem volna fel. Hallottam a kapu ajtót nyilni és mindjárt gondoltam, hogy ti jöttök haaz.
 — És úgy látszik — szólalt meg Ilonka ura — hogy a legrosszabbkor.
 — Hát annyiban, hogy várhattunk volna a hazajövésével addig, míg . . . a tűz fellobog.

Tiborez István birtokos, Tóth Lajos kereskedő, Tus Antal vine. isk. ig., Tarpál Zsigmond földm. Udvardy Vince főgimn. tanár, Urbanek Károly főgimn. tanár.

Varga Vilmos földb., Varga Lajos real isk. tanár, Vörös Gyula kovács, Varga György kőműves m., Weisz Ignác kir. főmérnök, Vidóczy Pál pü. tisztv., ifj. Vizlendvai József, Vendel János főerdész, Varga Károly földb., Várhidy Lajos polgármester, Weisz Tivadar kereskedő, dr. Zarka Zsigmond, árv. ülnök, Záborszky Géza pü. tisztv., Zahorán Pál urod. ispán, Zdrávny Árpád földb., Zathureczky Márton földb., Zsebeházy József birtokos, Zsebeházy Sándor birtokos, Zombori Andor real isk. tanár, Zsuppán József kovács.

Pótesküldtek.

Árvay Gábor körjegyző.

Baján Ferenc tanító, Baján József lakatos, Balassa Benő keresk. isk. tanár, Bedő Mihály birtokos, Brenn Zoltán v. aljegyző, Balassy Miklós h. pü. ig., Bokán György asztalos, Borsos Ignác földm., Böröndy János földm., Balasies József szíjgyártó, Berger Vilmos kereskedő, Botfy Péter gyógyszerész.

Csik László kárpitos, Czukelter Béla m. irnok, Cságoti Ferenc molnár, Czuczor János s. tkv. Darnay Károly ny. százados, Elmont Károly földműves.

Farkas János magánzó, Farkas Gábor földb., Fatér György földbirtokos.

Grész Károly magánzó, Guitprecht Ferenc földműves.

Dr. Halász Miksa orvos, D. Horváth Győző vasker., Herezegh József földműves, Haleder Gusztáv földm., Horváth József földm., Hajós Mihály ügyvéd, Hoffmann János kir. mérnök.

Dr. Jakabfy János ügyvéd, Iványi Andor p. isk. tanár, ifj. Juhász József könyvkötő.

Dr. Karolyi József főgim. tanár, Király Gyula tszéki irodatiszt, Kiss Lajos ker. isk. tanár, dr. Kele Antal ügyvéd, Kiss Ágoston földműves, Koller Lajos gazdat., Kayser Vilmos kezelő isp., Kumi István földm., Kenessey Gergely földm., Kohn Izidor vasker., dr. Kovács Vilmos ügyvéd, Kiss József ifj. keresk., Koltay Lajos takács.

Lányi Kálmán kir. főmérnök, Lusker János lakatos, Lenk János körjegyző, Lujzer Lajos magánzó.

Marton Kálmán kereskedő, Mészáros Sándor mészáros, Martincsevics István körjegyző.

Nagl András kovács, Nagy Antal pék, Nika Albert birtokbérő.

Pesti Pál kovács, Pers Károly földműves, Péntes Péter földműves, Pollák Emil könyvelő, Polnisch Árpád erdőmester.

Somogyi József körjegyző, Skublies Károly földbirtokos, Skublies Imre kir. körjegyző, Skublies István földbirtokos, Stolezer Jakab földb., Sibrik Adorján földb., Sárvári József tanító, Scholez Károly körjegyző, Szily Dezső földb., Szabó Károly gazdatiszt.

— Ilonka! Ugy-e nem akar ez célzás lenni?

— Ni kis hamis, hát így árulod el magad? ... Hát így szenderegte?

— Na Bandi, hát most csak valljunk be mindent ...

— De Ilonka, Lisz én álmodtam ...

— Persze, hogy azt ... eleinte álom az egész és úgy jön rá, hogy szépen valóra válik. Na jöjjön Imre tegyük magunkat otthoniasá.

*

Nemsokára előkerülnek. A szobában néma csend. Irnus az asztal előtt ül. Bandi távol tőle a diván sarkán és az óraláncán bujtatja keresztül az ujjait.

— Na de megnémultak ezek!

— Hát Ilonka nem ismeri ezeket a korszakokat? Az első, mikor mind a két fél nagyon beszédes. A második, mikor a férfi már hallgat és a harmadik, mikor már egyik sem szól egy szót sem ... És ha vissza tud még emlékezni ...

— Igen, még tudok ... ez a korszak a legboldogabb.

Hantke Emil.

Tamás József gazdat., Tóth Gyula körjegyző, Toseh Károly vendéglős. Ujlaky Béla körjegyző, Umszuncz Lajos gazdat. Viasz József állatorvos, Vörös Ferenc borbély. Zekő Gergely földműves.

Néhány szó a korcsolyázásról.

A tél küszöbén állunk, oly idő előtt, midőn a nagyobb hidegek meghozzák azon szórakozást, melyet az év legtöbb hónapján át kénytelenek vagyunk nélkülözni. A korcsolyázást értem alatta, e páratlan egészséges és kedves sportot, melyet azonban sajnos, kis városunkban igen kevesen kultiválnak s azok is, kik hívei lennének, nem azzal a szeretettel és kedvvel karolják fel, mint az ezt megérdemelné.

Rég elmúlt ama kor, midőn a korcsolyázást egy szorosán vett sportgyakorlatnak tartották, amelyre csak egyes, nagyobb hajlamot érző egyének vállalkoztak. Ez volt a mai értelemben vett korcsolyázásnak tulajdonképeni kezdete. Aztán a gyereklifjúság lett a legelső, amely ezen testmozgás előnyeit és örömeit felismerte; idővel tehát a korcsolyázást mint az ifjúságnak egy megengedhető mulatságát kezdték szemlélni, sőt nagyobb városokban jégpályákat alakítottak, vagy legalább is akadályt nem állítottak elébe. Így lassanként férfiak és nők is belevegyültek a mulatozásba olyanok, kik eleinte konokul ellentállottak és kifejlődött azon egészséges szórakozás, a melynek ma már általánosságban, ifjak és öregek, hódolnak.

Az első bemutatástól a mostani évekig mintegy négy évtizedes története van hazánkban a korcsolyázásnak és lehet mondani, rövid idő alatt erősen kifejlődött, mert az irányadó körök belátták, hogy erős emberi nemzedéket nem a gondos óvás, hanem az edzés, a szokás, az idővel és széllel való küzdelem hoz létre. Okos áramlatok jönnek nyugat felől: a testet nemcsak ápolni, hanem edzeni is kell; kintartó, ellentálló természeteket kell teremteni, melyek felett nem a minden sarkon leskelődő betegség győz, hanem mely a betegségek és bacillusok egész hadát legyűri. Téli időben mindenesetre a korcsolyázás egyik legajánlhatóbb testmozgás, midőn a szabad levegőben, a fagyponthoz alatti hőmérsékleten, sebes mozgásban, könnyű ruhában, piros arcbőrrel és fényes szemekkel sikkunk a jég sima tükrén. Hozzájárul ehhez, hogy nemcsak egészséges, hanem hogy olesó és mellette igen mulatságos sport is.

Mindamellett a korcsolyázás soha ennyire ki nem fejlődött volna, ha egy más faktor nem játszanék itt szerepet. A nők voltak ugyanis azok, akik a jégpályán egy új talajt találtak, mely alkalmas volt arra, hogy kedves, lebilincselő lényüket újabb oldalról mutassák be. Nincs hely — még a bálterem se — hol egy nő anyai gráciát, mozdulataiban anyai bájt fejthetne ki, mint egy jégpályán. A nők ezért — vagy legalább ezért is — kezdtek a jégpályára járni s a férfiak követték a nőket, mert nehéz felfogásuaknak kellett volna lenniök, ha mindjárt észre nem vették volna, hogy a jégen egész más mértékben, sokkal vidámabban, sokkal szabadabban társalaghatunk a szépnemmel, mint a feszes báltermekben.

Alig van már hazánkban valamire való város, hol jégpálya ne lenne, és ösmerve Zalaegerszeg társadalmi viszonyait, ösmerve azt a végtelen nagy közönyt, amely az egész vonalon minden iránt mutatkozik, igazán a legnagyobb dicséret illeti meg a helybeli korcsolyázó egyület ama vezető tagjait, kik a város méretéhez képest ilyen szépen berendezett és jókarban tartott jégpályát hoztak létre és tartanak fenn. Kíváncsok csak egy lenne, hogy az egyület tagjai közé minél számosabban belépnének. Vegyünk példát más nemzetektől, más városoktól.

Aki valaha Budapesten látott egy nagyobb jégpályát, az egészen más szemmel fogja a korcsolyázást nézni, mint itt vidéken szokás. Aprajánagyja korcsolyázik és nemcsak megszokott dolog fehérhaju nőekkel és férfakkal ott találkozunk, hanem vannak oly egyének is, kik 40—50 éves koruk dacára tanulni kezdenek, tudva azt, hogy ez a mozgás jóval felülmúlja egy téli sétá előnyeit; — a levegőre pedig kimenni télen is kell. Se szere, se száma Budapesten a jégpályáknak és a jégpályák méreteikben nagyok, berendezésük pompás és nem egynél a tagok száma az ezret jóval felülmúlja. Csak egyre akarom a figyelmet

példakép fordítani, a legnagyobbikra, a „Budapesti korcsolyázó egyület“-re, melynek gyönyörű épületét a városligeti tó partján — legalább kívülről vagy legalább is képről — mindenki ösméri. Pedig a külső impozáns formának a belső pompa és gazdagság se marad mögötte. Tagjainak száma a múlt idényben 6075 volt, a legutolsó kimutatott mérlege szerint vagyona 308 ezer korona értéket képvisel, tavaly a 133 ezer korona évi bevétellel kiadásai voltak (a kiadások felülmúlták a bevételt, mert nagyobb betonmunkálatok végeztek), majd minden nap katonazene, többször délelőtt, délután is és az idény alatt számos ünnepség és nemzetközi verseny rendeztetett. Ily helyen azt az élénkséget, azt az életet, a midőn a zene ütemei után ezren és ezren korcsolyáznak, csak az tudja felfogni, ki valaha közöttük volt.

A főváros központja az egész országnak; minnekünk vidékieknek a példákat kell, hogy onnan vegyük s amit a fővárosban észszerűnek tartanak, mi azt itt le nem becsülhetjük. Egy fővárosi lány társadalmilag sokkal leköötöttebb, mint egy vidéki lány, mégis eljár látogatásokra, zsurokra, tárlatokra, színházba, stb. és nap-nap mellett ott van a jégpályán; igazán a szemembe kacagnának, ha elmondanám, hogy egyik helybeli nőtagtól a múlt idény alatt ama kérdésre, hogy miért nem jár a jégpályára, azt a választ kaptam: »... nem jöhetek, mert egy hét múlva bálba megyek és készülődöm kell rá...«

Emelkedjünk ki a nagy kedvtelenségből, akik korcsolyázni tudnak ne habozzanak, ne hagyják magukat a legkisebb ellentmondás vagy akadály miatt lebeszélteni. Ebben a kis városban úgy nincs semmi szórakozás s ami lenne, azt nekünk kell megteremteni. Egy jég-idény rövid, mégis sok örömet ad híveinek. A zalaegerszegi korcsolyázó együletnek, bár a pályája nem nagy, mindazonáltal kicsinynek se mondható és az egyület vezető-tagjai ama szerény eszközökkel, amelyek rendelkezésükre állnak, mindenesetre mindent megfognak tenni, hogy az egyület tagjai jól érezzék magukat. Mint hírlík, az idén először jégünnepélyt is akarnak rendezni, ami üdvös lenne, mert a sok bál között némi változatossággal szolgálna.

Melegen ajánlom mindkét nemű fiataloknak a sportnak kedvvel való felkarolását; elhatározásukat aligha fogják megbánni és a hideg időben ők is fogják érezni, hogy bár a természetben tél van, de a szívekben tavasz.

— ko.

Egerszegi krónika.

Rovatvezető: Publi.

*

(Névnapi pogácsák.) A téli szezon beköszönését Egerszegen nem az időjárás, hanem a derűborúra következő névnapok sorozata jelenti.

És ezek a névnapok igen hangosak, a mint hogy krónikánk egy párszor felelőbentette róluk a titokzatosság függönyét.

Ámbár hogy csak hangos jelzővel lettek el látva, csak azért van, mert nyelvünkben erre megfelelő szó nincsen. A találó jelzőt egyedül a sioux-indiánoktól lehetne kölcsön kérni.

Egy ilyen esata üvöltések és revolver lövésekkel garnírozott névnapi dezsóni megjelent Papszi is. Ennek a Papszinak ismertető jele, hogy orra nem a piccolo kiadások közül való és ebből kitolyólag azt hiszi, hogy ő most hivatva van a hasonló nagyságu orrok tulajdonosairól viceket gyártani. De emellett óvatos is. Tudatában lévén annak, hogy nincs házi béke másutt, csak a papucs alatt, hogy a papucs ne súlyosan nehezdedjék vállaira, a dezsónén feltalált igazán finoman megszerkesztett snapszkorcsolya pogácsákból egy párat összepakolva zsebébe tett, hogy majd haza érkezvén, kedves feleségét megvesztesse vele.

Csakhogy! A délelőtt megkezdett üdvözlésnek nem a késő délutáni, hanem a késő esti, — közel az éjfélhez — órák vetettek véget.

Mint a ki bünösségének tudatában van, sompolygott haza Papszi, egyedül reményét a zsebében levő pogácsákba helyezvén, mint a melyekkel a feje fölött tornyosuló vészfelhőket elviharagyni remélte.

Hagyjuk a viszontlátás örömeinek festését, csak képzeljük, képzeljük egész addig míg csak Papszi meg nem szólal:

— Aztán látja mamuskám, azokból a finom pogácsákból hoztam magának is. Látja milyen figyelmes vagyok!

Azzal kihuz a zsebéből egy zsiros papírosomagt, a mely kibontatlanul is elárulta, hogy abban már csak morzsa és nem egész pogácsa van.

Hogy milyen mozdulattal utasította vissza a mamuska a pogácsa morzsát, azt se firtassuk, hogy azonban mit mondott, azt már igen.

— Kösönöm ezt a páratlan figyelmet, majd jó lesz a pogácsája a disznóknak!

Azóta aztán nős férfiak, ha ilyen névnapra kérnek kimaradási engedélyt, ezekkel a szavakkal érvelnek az asszony előtt:

— Aztán lelkem, majd hozok a disznóknak pogácsát.

(*Ami a sapkának tényleg mindegy.*) Ez a história is egy ilyen zajos lefolyású névnap végső óráiban történt.

Már csak azok voltak együtt, kik minden megmaradt csepp italt a gondnokság alá helyezést maga után vonó tékozlásnak tartanak.

Az egyik sapkával a fején ült ott az asztalnál. A másik erre megszólalt:

— Mért nem teszed le a sapkádat, hisz ott a fogas.

— Hát nem mindegy ez annak a sapkának, hogy szegen van-e, vagy részegen?

(És hogy ilyen viccek se teremnek másutt, csak Egerszegen. — Szedő.)

(*Statistika a szerelmi vallomásokról.*) Van egy barátunk, ki hónapok óta betegen fekszik. Ezen állapotában rengeteg sokat olvasott össze, többnyire rengényeket. És hogy nem hiába, bizonyítják ezek a statisztikai adatok, melyeket az elolvasott regények szerelmi vallomásaiból állított össze.

Kezdi a férfiakon, a kiket ilyen percentek szerint osztályoz:

36% az imádott leányt karjaiba zárja és úgy rebegi el azt a vallomást, melyet az imádott már régóta vár.

24% a vallomást csókkal is tetézi, még pedig 16% kik a hüllő vörűekhez tartoznak, megelégszenek a kezükkel.

8% a kik már elevebbek, azok a haját, esetleg a homlokot és

4% a kik a maga valójában fogják fel a dolgot, azok a száját csókolják meg.

Van aztán 2% is, mely azt a divatból kiment szokást is kultiválja, hogy térdre borul a vallomás alkalmával.

Ezeket ellensúlyozza az a 10%, mely a vallomás alkalmával zavarba jön és csak akkor sikerül neki, ha az imádott már tudja, hogy mit akar és... egy kicsit segít.

A hölgyek már kevesebb teketóriát csinálnak a dologból.

68% egyszerűen csak elpirul, mikor a vallomást hallja s vagy lesüti szemeit vagy kezével eltakarja arcát.

20% alig várja, hogy vége legyen a vallomásnak, fut a barátjához, hogy eldicsékedjék hőditásával.

10 szerény % minden hátsó gondolat nélkül a férfi karjaiba borul.

20% pedig egész megszokottan rebegi: Beszéljen a mamával.

Mivel barátunk ezeket az adatokat regények alapján állította össze, azt, hogy hány percentben lesz ezekből a vallomásokból házasság, nem tudta kisütni.

Az én karácsonyfám.

Karácsony este. Vigan kergetőznek
A hópihéék, e pajkos gyermekek.
Közöttük angyal vagy Jézuska röpke
S karácsonyfát vár a gyereksereg.
Minden ablak mögött jókedv. Mit nekem!
Jerünk haza! Befűtök jó keményen,
Karosszékeim a kályhához húzom
És olvasok, — és nem gondolkozom.

„Karácsonyeste“, Karácsonyi ének“
„Karácsony“ itt „Karácsony“ ott — de hát
Ma mind a karácsonyról döngéselnek?
Okosabb témát egyik sem talál?
Hiába el nem futhatok ebből.
Betlehemesek járnak kűnn a ködbe,
Belalilik buzgó, harsány énekük:
„Ünnep van! Az Ige megtestesült!“

Ünnep — azoknak, a kik ünnepelnek.
De ünnep-e ma egész világ?
Egy koldus megfagy az ut szélé mellett,
Ott egy gyermek száraz kenyerét se rág;
Amott egész család didereg a szélbe;
Most dobták őket az utcaközépre,
Nem volt házbérre — szent ünnepi fény!
Hogy gyulhatsz ki nyomornak tetemén?

Volt egykor ünnep a fenyőfa alján;
Viaszgyertyácskák zöme lobogott;
Sugár hatalmas szál fenyőfa galyán
Alatta jókedv vigan kacagott.
A gyertyácskák vakító fénye mellett
Egynáshoz simult apa, anya, gyermek...
S hittük, ha csegett ének odakűnt:
„Ünnep van! Az Ige megtestesült!“

Volt a falon egy kép is. Egy feszület.
Jóságosan tekintett le reánk —
S mégis — hová lettek! mind messze tüntek,
Mint eltűnik az éji röpke láng.
Én Istenem! beh minden elsötétült!
A gyertyácskákból siri mécses készült,
Karácsonyfánkból koporsófa lett,
A feszületből pedig sirkeszt.

Tehát ismét leszállt Jézus hópihéken,
Oh bár elhihetném ma is úgy mint régen...
Mikor jó anyám egy pár zöld fenyőgalyra
A mint csak kívántam, mind mind odarakta.
Árva most a fenyő. Anyám sirban pihen
És a mit kívánnék, nem adja senkiesem.

Azért azt a kis fát ma is feldiszítem,
A mint a sok keserv elvonul lelkemen.
Lobogó kis gyertya, szeretet szent fénye
Egy arcot szó elém: mintha csak beszélne,
Óva tekint reám. Szemem folyvást rajta.
Ez az én kriszkindium: anyám szellem arca.

Egy kis fenyőágat szépecskén letörve
Kimegyek szobámból... ki a temetőbe.
Könyvemmel áztatom, míg kiérek sírva
Azt a fenyő galyát. S leteszem a sírra...
Édes kis Jézuska mutasd meg hát néki,
Hogy a szeretetem még mindig a régi.

Hivatalos-rovat.

Zalaegerszeg r. t. város tanácsa felhívja az összes szülő birtokosokat és magán fogyasztókat, a kik 1906 évi borfogyasztási adójukra nézve egységre óhajtanak lépni, hogy az egységek megkötése végett 1906 évi január 2-től január 15-ig a fogyasztási adó kezeléségnél jelentkezzenek.

A mennyiben egységek nem jönnek létre, vagy a magán fogyasztók nem óhajtanának kiegyezni, tartoznak adó alá eső készletüket legkésőbb január végéig bejelenteni. A kik készletüket ezen határidő alatt bejelenteni elmulasztják, azok ellen a jövedéki eljárás folyamatba tétetik.

Zalaegerszegen 1906 évi december 21-én. A városi tanács.

Várhidy Lajos sk., polgármester.

Hirek.

Karácsony.

Karácsony éj van, — rajta emberek,
Hirdessétek a béke szent szavát —
Harsogjanak a pásztor dallamok
A fénybe áradt mindenségben át.
Hadd zugjanak az égboltozatok,
Hazudjatok!

A szeretetnek éjszakája ez,
Ujjongjatok hát jámbor emberek,
Hiszen halljátok, messze szerteszét,
Hogy zörögnek a harci fegyverek,
Szerte áradnak a vérpatakok —
Hazudjatok!

Karácsony éj van... és kigyul amott
Az a lobogó, százezernyi fény,
Falvak égése, ágyuk lobbanása
Világít most a harcok mezéjén.
Égre törnök a hörgő sóhajok, —
Hazudjatok!

Szent ez az éj és olyan mámore!...
Ti mondjátok: az Ige testet ölt —
Hát nézzétek csak, szárnya suhogásán
Hogy kigyult itt is a maroknyi föld.
Verjétek a portba homlokotok,
Hazudjatok!

Mikor az éjnek szárnyai mögött
Annnyi hazugság, annyi bűn lobog —
És ott suhannak el előttek
Az éhező, kifosztott alakok,
A nyomorultak, a hazátlanok —
Hazudjatok!

Mikor káromló, céda, vad tusán
Vész el az erkölcs, eszme és a hit,
S a gyűlölség, a gyilkoló harag
A lelketekbe tüzcsovát hajít —
Áradozzék kenetes ajkatok,
Hazudjatok!

Csak rajta, rajta! E világsalás
A földön annyi ezredéve foly
S mindig kilátszik céda lelketek
A farizeus köntösök alól.
Ti népámitók, Istentagadók,
Hazudjatok!

Karácsony éj van... sötét, gyászos est.
Egy év ismét a végtelenbe tünt —
És az a szent, isteni szeretet
Ah, nem született újra meg nekünk.
De kigyulnak a templomszarnokok...
Hazudjatok!

Pakots József.

Tisztelt olvasóinknak és munkatársainknak boldog ünnepeket kívánunk.

Képviselőtestületi közgyűlés. Zalaegerszeg város képviselőtestülete folyó hó 21-én délelőtt 10 órakor Várhidy Lajos polgármester elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést tartott.

Tekintettel a tárgyalásra kitűzött ügyek fontosságára, élénk volt az ülés iránt az érdeklődés s a képviselők szép számban gyűltek egybe. Leginkább a tárgysorozat 6. száma keltett a képviselőkben érdeklődést; az tudniillik, hogy a város a fogyasztási pótdadót 1 koronáról 1 K 50 fillerre szándékozik fölemelni. A közgyűlés előtti napon nagy sürgős-forgás volt észlelhető a városban; egyesek agitáltak ez ügyben, a közgyűlésen azonban nagyobb emóció nélkül ment át.

Pontban 10 órakor nyitotta meg az elnök a közgyűlést és előterjesztette Legáth Kálmán apát-plebánosnak azt a kérelmét, mely szerint a plebánia templom belső helyreállítási költségeihez való hozzájárulást kér. A közgyűlés arra való tekintettel, hogy a plebánia templom javítási munkálatainak fedezéséhez más alkalmakkor is hozzájárult, ezuttal 1000 koronát szavazott meg és utasította a városi tanácsot, hogy a megajánlott összeget a rendkívüli kiadások rovatának terhére utalja ki.

A „Skublies Jenő“ alapítványának három éven át felszaporodott kamatai adományozásáért beérkezett kérvények tárgyalása következett. A közgyűlés figyelembe véve az ipartestületnek ezen ügyben adott véleményét, a felszaporodott kamatokat három kiérdemesült, elaggott, munkaképtelen iparosnak adományozta és pedig id. Juhász József könyvkötő, Pápa Ferenc lakatos és Benkő Ferenc csizmadia mestereknek. A kamatok összege 120 koronát tesz ki és ez a három öreg iparost egyenlő arányban illeti.

Az utcai fűlámpáknak elhelyezése tárgyában a Ganz és társa villamosgyár helybeli építésvezetősége részéről tett előterjesztést a közgyűlés visszautasította azzal, hogy az utcai fűlámpák elhelyezése tárgyában a mult közgyűlésen hozott szövegössé vált határozatához ragaszkodik.

A Ganz és társa cég helybeli építésvezetősége ama panaszára, hogy az utcai keresztvezetőségen elhelyezett vezeték oszlopokat az egyes háztulajdonosok nem engedik házaikhoz erősíteni, kimondta a közgyűlés, hogy a háztulajdonosok ezeknek az oszlopoknak a házakhoz való meg erősítését meg nem tagadhatják, mert különben a villamosvilágítás életbeléptetésének gátat vetnének.

Polgármester bejelentését, hogy az italmérőkel és borkereskedőkkel a jövő 1906. évre járó fogyasztási adóra kiegyezni szándékozik, helyeslőleg vette tudomásul a közgyűlés. Az egységek jövő január 2-ától január 15-ig a fogyasztási adókezeléségnél kötetnek.

Előterjesztetett a regale bizottság javaslata arról nézve, hogy a fogyasztási községi pótdadó hektoliterenként 1 koronáról 1 korona 50 fillire emeltesék föl; továbbá az a javaslat, hogy a város a pénzügyi kormányfőnek engedélyezését kérelmezze, hogy a szeszgyártásra községi pótdadó kivételét engedélyezze. Hosszabb eszmecsere után abban történt megállapodás, hogy a közgyűlés a fogyasztási községi pótdadót 1 koronáról egy korona 50 fillerre fölemelte, azon

határozott kijelentéssel, hogy ezen fölemelés addig marad érvényben, a míg a miniszterium a szesz-fogyasztásnak pótdadóval szándékolt megterhelését engedélyezi.

Az iskolai bizottság bemutatta a polgári leányiskola építési tervzetét s költségvetését, melyet a közgyűlés elfogadott. Az új iskola a Bakonyi-féle Wlasiess-utcai telken épülne, csinos emeletes házból állna és hat tantermet s szolgálakást foglalna magában. A mostani polgári leányiskolát elemi iskolává alakítják át.

Végül tárgyalásra került Timár Karolina, Kolompár Mária, Németh Ferenc, Zsiga Erzsébet és Kittenweisz Teréz illetőségi ügye.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter Horváth Gyula nagykanizsai kir. törvényszéki irodagazgatót a XI. fizetési osztály 3 fokozatába nevezte ki. — A vallás és közoktatásügyi miniszter Németh Mihály nagykanizsai állami polgári iskolai tanítót a I. fizetési osztályba, Komlódy Teréz esáktornyai polgári iskolai segédtanítót a X. fizetési osztályba rendes tanítónóvé nevezte ki.

A zalaegerszegi kir. törvényszék új elnöke dr Degré Miklós, előbb budapesti járásbíró, a múlt héten mutatkozott be a zalaegerszegi törvényszék bírói karának. Hivatalát azonban még nem foglalta el.

Kitüntetés. Kiss Károly keszthelyi kir. járásbírósi irodatiszt, nyugalomba vonulása alkalmából arany érdemkereszttel tüntettetett ki.

A hitközségi adók. Zsidó polgártársaink erősen meg vannak terhelve hitközségi adókkal. Nem csak Zalaegerszegen, ahol a monumentális templom költségei hatalmasan felszöktették a hitközség budgetjét, hanem másutt is. A zalaegerszegiek még nem zúgolódnak a magas kultuszadók miatt, a hitközség vidéki tagjai azonban sokalják a terhet. A dolog érdeméhez természetesen nem szólnak, mert nem ismerjük a kérdés részleteit s egyelőként is a község teljesen belső ügyéről van szó, amelyhez szavunk nincs. Csak azt a tényt regisztráljuk, hogy a vidéki tagok panaszai orvoslása végett mozgalmat indítottak, amely már már személyes térre készül átsapni. — A nagykanizsai hitközség tagjai szintén zúgolódnak a terhek emelkedése miatt. A kis gabellát eltörölték s a jövedelem esökkenését, valamint a hitközség által fenntartott iskolák költségeinek emelkedését adó-emeléssel igyekeznek pótolni. A tagok afelett panaszkodnak, hogy az adókvívó bizottság tagjai önkényesen járnak el a kivetésnél.

A szabad lyceum. A zalaegerszegi Irodalmi és Művészeti kör második szabad lyceumi előadásán Haerter Ádám főgimnáziumi tanárnak az ember életműködéseiről tartott értekezését hallotta a közönség. Haerter tanár ur kitűnő előadó, aki teljesen eltalálta azt a hangot, amellyel a nagy közönséggel meg lehet kedveltetni a tudományt. Nem száraz tudományos előadás, hanem a szellemes megfigyzésekkel átszőtt beszélgetés formáját választotta s nem csak tanított, hanem mulattatott is. Az előadást nem nagy közönség hallgatta. Csodálkozunk a végtelen közöny felett, amellyel Zalaegerszegen ezt az életrevaló vállalkozást fogadják. Más városokban a szabad lyceumi előadásokhoz alig képesek a közönségnek elég nagy termet találni s nálunk 100—150 embernél többet nem lehet összehozni a vármegyeház termébe, amelyet elhispánunk az I. és M. körnek erre a célra átengedni szives volt. Csodálatos különösen az, hogy a polgárság, a kereskedő és iparos ifjúság tudomást sem szerez az előadásokról. Terve vette a kör azt is, hogy jövő évre rendszeres tanfolyamokat tart a természettudományokból, irodalomból s társadalmi tudományokból. A közönség lesz az oka, ha a tervet nem lehet megvalósítani. A közöny szárnyát szegi az igyekezetnek. — Januárban minden második vasárnap lesz előadás, amelyről a közönséget annak idején értesíteni fogják.

Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter Lovas Gyula s.-jegyzőt a bessenyői áll. anyakönyvi kerületbe, — Csik László jegyzőgyakornokot a sármelléki, — Elekes Nándor jegyzőségét a tükesszentgyörgyi és Grassanovits Ottó segédjegyzőt az alsólendvai anyakönyvi kerületbe anyakönyvi helyettesekké kinevezte.

Az általános választói jogért. A nagykanizsai szervezett munkások tüntető felvonulását rendezték az általános titkos választói jog mellett. A körmenetben mintegy 400 főnyi munkás, vett részt, köztük nagyon sok földműves munkás akiket ujabban sikerült a szakszerveletnek tagokul megnyerni. A munkások komolyan és higgadtan viselkedtek; rendezavarás nem fordult elő.

Hogyan irnak Zalavármegyéről? Egy tekintélyes lap a következőleg ír Zalavármegyéről:

Ez a híres vármegye igazán példásan viseli magát nemzeti küzdelmünkben. Mintha ott izzanék leghevesebben az ország szívébe zárt hazafiság tüze. Kuruc erkölcsű nép, rajongó fajmagyarból áll az egész megye. Eljárhat az amerre tetszik, tanyákon, városban és falvakon mindenütt ott látod azt a ritka vendégszerető, pezsdülő vérű szinmagyart, akinek mindene a hazája, apának szentelt földje.

Az alkotmányos küzdelemben is az első. Főispánja nemesak nyíltan kijelentette, hogy egy pereig sem szolgálja az áruló kormányt, hanem miután bejelentette lemondását, beszüntette hivatalos működését, elhagyta nyomban főispáni lakását és hivatalát. És a főispáni lakásból most valamiféle hivatalos helyiséget formálnak. Azóta aztán gazdátlan a megyeháza.

Ne merészeljen aztán holmi Laszberg csak arra felé is tévedni. Nem is merészkedik senki „mert nem nyílik előtte — egy házunk kapuja, nem lel feledet, nem talál terített asztalt és helyet, ahol fejét lehajtsa“.

De ez nem elég Zalának.

Elhatározta a megyei ellenzék, hogy az osztrák ipar visszaszorítására Védegyletet alakít megyeszerte, a melynek tagjai kötelezik magukat, hogy csak magyar gyártmányt vesznek, vagy ha az egyáltalán lehetetlen, akkor francia, angol vagy bárminő produktumot, de osztrákot semmi áron sem.

Zalamegye lelkesedése sorompót állított az osztrák ipar vándorútjába. Ez a megye állani fogja szavát. Ez a megye nem taktikázik, nem bizottságoz, nem csűr esavart, hanem a folytonos pártalakítás és szervezés helyett mint egy ember áll a nemzeti küzdelemben.

Az elismerő hangot köszönjük. Ha azonban őszinték akarunk lenni, el kell ismernünk, hogy a gyakorlatban nem egészen úgy néz ki a vármegye közhangulata, mint a ránk nézve elég elismerő írás feltűnteti. A nemzeti küzdelem politikai vonatkozásaiban s különösen a kinevezendő főispán szeretetteljes fogadtatásának előkészítésében még egyek volnánk valamennyien; de az iparpártolás nagy részben, bizony nálunk is csak — jámbor kivánság. Vezérférfaink lelkesen szólnak a közönséghez, példát is adnak, a nagy publikum pedig vásárolja tovább is az osztrák árut. A sorompót még nem sikerült felállítanunk a házak között, mert a közönség nem eléggé áldozatkész s a kereskedelem nem képes tért foglalni a hazai gyártmány. Legyünk rajta, hogy kuruc hírünket az egész vonalon kiérdemeljük.

Adakozók a zalaegerszegi plébánia templom belső restaurálására. Faragó Béla 10 K. Fangler Mihályné gyűjtőívén utólag Maróthy Istvánné 1 K. — A 232. számú gyűjtőívén: Gróf Berchtold Lipót 10 K, Preszler Gyula, özv. Szabó Lajosné 4—4 K, dr Jámor Márton ügyvéd 3 K, Csupor Aranka, Medgyesi Lajosné 2—2 K, Nagy József, Singer Tóbiás, Schütz Sándor, Dergáts Gyula, Grünbaum Samuelné, Klein Ignácné, Goldfinger János, Kósa Istvánné, Varga Károly, özv. Baksa Jánosné, dr Obersohn Mór, Bakucz Mária, Székely Erzsébet, Kófer Mariska, gróf Berchtold Alajos, gróf Berchtold Zsiga, Welschlegel Jeanne, Nejménovanyi, Kruha, N. N., Johan Kanovskí, Zsided Jánosné, Zsided Lina, Vitay Sándor, Gyászli István, özv. Gyászli Istvánné 1—1 K, dr Halász Miksáné, özv. Pál Józsefné, Landl Emma, Anton Weigé, Novák Anna 60—60 f, N. N., Horváth Mariska 50—50 f, Rózsás Jánosné, özv. Bakonyi Zsigáné, Székér Pál 40—40 f, Zimics Ferenc, Hirsch Zsigmond 30—30 f, Bita Mariska, Schwarz Jakab, Fálmán Péter, Jaszovszky Mihályné, Schlesingeré, Varga István, N. N., Wati Erzsé, Bános Kati, Spiegel Gyula, Derencsényi Pálné, Pál Ferenc, Füzik N. Katona Imréné, Lakics János, Orschleger Antal, Szabó Kálmán, Kardos Józsefné, Gáspár Mihályné, Dervalits Pál 20—20 f, Kelemenné, Diczkov Miklós, Makk Ernő, Horváth János, Kánya Géza, Cziraki Istvánné 10—10 f, Kovács István 4 f, N. N. 2 f, Tóth János 6 f, — Koronya Antal Budapest 20 K. — Isten áldása legyen anemesszívű adakozókon.

Böhóc estély. A helybeli kereskedő ifjak önképző egyesülete és a szegény gyermekek felruházására alakult Chanuka egyesület saját pénzárak javára folyó hó 30-án a »Korona« szálló nagytermében bohóc estélyt rendeznek. A meghívókat pótló hirdetések adnak bővebb felvilágosítást. A mulatság iránt városszerte élénk az érdeklődés s az előkészületek nagyban folynak. A kereskedő ifjak mulatsága mindig bővelkedett újdonságokban és meglepetésekben, idej mulatsága sem lesz ennek híján.

Amatőr fénykép kiállítás. Vidor Lipót zalaegerszegi fénykép-gép kereskedő a karácsony alkalmával kirakatában főleg helyi amatőrök támogatásával több fénykép felvételt és nagytámaszt tett ki közszemlére. Tekintve azt, hogy

városunkban az amatőr fényképezés eseesemő korát éli, a kiállított képek közül nem egy igen csinosnak mondható; bár néhány kép nem úti meg még azt a mértéket sem, amit egy amatőrtől is kívánni lehetne. Kritikát a képek felett nem gyakoroltunk, csak a résztvevők neveit soroljuk fel. Kepeket állítottak ki: Dr Keresztury József ügyvéd, Sanits Sándor, Dr Jámbor Márton, Dr Föglein Miklós, Takáts József, Eigner vasuti hivatalnok, Dr Kaszter Ödön, Stoczek Brunó, Vidor Lipót, Magassy Rezső és a Kodak cég.

A balatonvidéki borok forgalma örvendetesen emelkedik. Az utolsó három hét alatt mintegy 30.000 hektoliter bort adtak el a tapolezavidéki termelők. Egy jó részét ennek belföldi fogyasztásra vásárolták, nagyjából azonban külföldre szállították. A magyar bornak megint van kelete mint évtizedekkel ezelőtt s ez szőlősgazdáinkat örömmel és bizalommal tölti el.

Karácsonyi vásár. A nagykanizsai keresztény nőegylet két napon át tartott karácsonyi vásárt rendezett, amelyet a közönség tömegesen látogatott. Az áruk mind elkeltek s a szegények karácsonyfájára tetemes jövedelem maradt.

A zalaegerszegi népkönyha részére adakoztak: Dr István Vilmos m. püspök Szombathely 50 K, Zalai Fenyvesy Ferenc Budapest 10 K, Barthelmes Walterné Döbréte 8 K, özv. Dr Mangin Károlyné Budapest 6 K, Legáth Kálmán apátplebános 5 K, Schey Pál Nyiregyháza 5 K, melyért hálás köszönetet mond a népkönyha nevében Dr Isóó Jánosné.

Meghalt utközben. László János esalithegyi lakos tehénkereskedő múlt péntekre virradóra a Páslek féle szőlő közelében halva találtatott. A vizsgálat szerint László János esütörtökön éjjel a városból hazafelé igyekezett, azonban ittas lévén, utközben elesett és szélhűdés érte. Testén külérőszak nyomai nem voltak észlelhetők. Orvostudományi vizsgálat megejtése után lakására szállították és eltemették. Nőt és gyermekeket hagyott maga után.

Uj primás. Nyáry Feri bandáját új primásnak Torma Tóni nagykanizsai zenésznek adta át. Torma Tóni nagykanizsai muzsikusi állt a banda élére, amely új tagokat is szerződtetett. A két zalaegerszegi banda, amelyek a multkor már művészi versenyre is keltek, még mindig küzd az elsőségért. A tervbe vett egyesülés nem történt meg. Nem tudtak összebékülni az ellenfelek. Nyáriék most új primást kerestek s meg is találták Torma Tóni személyében. Nyáry Feri a bandavezetéstől önzetlenül visszalépett s átadta a szerepét tapasztaltabb vezetésnek. Pika bandája azonban még nem adja meg magát s a két zenekar végigversenyzni a farsangot, amíg végre mégis csak békességgel megférnek egymás mellett.

Földrengés. E hó 19 és 20-ika közti éjszakán a Muraközben földrengés volt. A megfigyelések szerint a földrengés 20 másodpercig tartott s hullámos volt. Legjobban érezték Murakirályon és Kisszabadján, ahol több tárgy a szobákban eldőlt, képek leestek stb. Nagyobb kár nem történt.

Öngyilkosság. Robinson Albert nagykanizsai vásáros megunta a sok nyomorúságot s az udvaron levő fára felakasztotta magát. Egy éjszaka hazatérő ember észrevette a fán függő alakot, a kötelet el is vágta, de a segítség későn érkezett, mert Robinson már halott volt.

A fogadás. Jámbor Ferenc és Kovács János lovat cseréltek. Jámbor felülízetett 12 koronát, meg egy áldomást. Italozás közben Jámbor nagy hangon dicsékedett, hogy annyit kevés ember tud enni mint ő. Két sült malacnak és tíz liter bornak meg tudna felelni egy fél nap alatt. A társaság tagjai nem hittek a nagyhangu embernek, aki fogadást ajánlott. Fogadtak az elcsereit lóba. Kovács János leletelt két jókora malacot s felhordatta a tíz liter bort. Jámbor meg is próbálkozott a nagy feladattal. Egyik malacot meg is ette, mire a másikra került volna a sor, úgy be volt rugva, hogy az asztal alatt feküdt. A kikötött határidő után Kovács hazavezette a lovat. Jámbor kijózanodva kereste a tálost s mikor megtudta, hogy Kovácsnál van, érte ment. Ez azonban ragaszkodott a jogához s vasvillát fogott. Jámbor minden áron a lovához akart jutni, s olyan parázs verekedés kerekedett, hogy a két ember vérbe vett borulva, mikor szétválasztották őket. A ló Kovácsnál maradt s a bíróság fogja eldönteni: jussa van-e hozzá.

Adományok. A zalaegerszegi Nőegylet részére Handler Istvánné urasszony Szt. Gotthárdról 10 K, dr Mangin Károlyné urasszony és dr Nyáry Sándor ur Budapestről 10—10 K-át voltak szivesek adományozni. A nemesszivü adakozóknak ezuton is hálás köszönetét fejezi ki az egylet vezetősége.

Holttest a Murában. Ormos község határában egy feloszlásnak induló hullát fogtak ki a Murából, amelyben Jug Mihály murafüredi révészre ismertek. Jug hat héttel ezelőtt tünt el hazulról s valószínűleg öngyilkosságot követett el.

Felvétel a szombathelyi babaképző intézetbe. A szombathelyi m. kir. babaképző-intézetben az 1905/6. tanév nyári (magyar-német) tanfolyamára a beírások 1906 március 1—3-ig tartanak. A felvételhez szükséges: 1) 20—40 év közötti életkort igazoló születési anyakönyvi kivonat, 2. férjezettéknél házassági anyakönyvi kivonat, 3. erkölcsi (községi) és 4. orvosi bizonyítvány; végül jártasság az írásban és olvasásban. A tanfolyamban 10 tanuló, ki magát arra kötelezi, hogy 5 éven át oly községben folytatt szülészneői gyakorlatot, hol okleveles baba nincsen, 100—100 korona állami segélyben részesülhet. A kik ezt elnyerni óhajtják, az idézett okmányokon kívül szegénységi bizonyítvánnyal és az említett kötelezettségnyel ellátott, a vallás- és főoktatásügyi nagyméltóságú m. kir. miniszteriumhoz intézett helyegmentes folyamodványukat legkésőbb 1906 január 20-ig a szombathelyi m. kir. babaképző-intézet igazgató-tanárához küldjék be. A tanulók korlátolt számmal havi 20 koronáért az intézetben lakást és ellátást kapnak.

Lopás. Fellner Zsigmond zalaegerszegi lakosnak szép hizó ludjai voltak ketrecében. A közelgő karácsonyi ünnepekre való peccenyének szánták őket; azonban a szépen kifőzött tervet ismeretlen emberek megghusították, mert a mult éjjelek egyikén Fellner ketrecéből három darab ludat elemeltek.

Tolvajvilág. Lentiben az utolsó hetekben tömegesen lopták a szárnyasokat. Egy éjszaka se mult el anélkül, hogy néhány ólat fel ne törtek volna. Két hét alatt több száz apró marhának veszett a nyoma. A plébános szép orpington fajbaromfit tevéstett. Egy éjjel az egész pepinériát — több mint 30 darabot — elvittek. Másutt hat darab lud hizott a katroeban, amelyet lakatokkal zártak el; a lakatokat azonban feltörték s mind a hat ludat elvitték. A község végre esendőröket kért. Amikor a nyomozó járőr megérkezett, a hat lubból egyet visszaloptak. A esendőrök minden házat felkutattak a tolvajok után, akik — úgy látszik — nagyban kereskednek a lopott portékával s igyekeztek tudni a szárnyasokot.

Most vettünk 200 Smith Premier írógépet. Akadémiánk részére vettük ezen gépeket, hogy alkalmat nyújthassunk minden tanulóknak, hogy a gépirást szabad idejében gyakorolhassa. A „Smith Premier“ írógépet azért választottuk, mert 12 évi tapasztalat arra tanított bennünket, hogy ezen írógép mindig minden tekintetben a legnagyobb igényeket is kielégíti. Strayer-s Business College, Inc. Strayer Kereskedelmi Akadémia r. t. Philadelphia.

Börlopas. Fürst Samu gyülevészi lakos udvarában több bőr volt kiszáradásra felakasztva, ezek közül egyik este három darab marhabőrt ellop-tak, amiknek értéke 40 korona. A tettes ismeretlen.

Néhány év óta az iskolák kiváló sulyt helyeznek arra, hogy a tanulók által használt tanszerek, különösen a rajztanfásnál használt segédeszközök, magyar eredetűek legyenek. Ezen igyekezetüket nagyban elősegíti azon körülmény, hogy Szénásy Béla rajzeszközgyáros Budapest, IV. Molnár-utca 35. sz. »Árpád« tühegyes és más iskolai rajzeszközei a külföld gyártmányaival egy minőségű, mint ár tekintetében sikeresen felveszik a versenyt. Érdeklődőknek a gyár — melynek gyártmányai az ország összes jobb papirkereskedéseiben kaphatók — szívesen megautatja a körzők gyártását.

A sömögyei szőlők. A gyenes felé vezető ut északi oldalán van a Sömögye nevű dűlő, melyben mindig szántóföldek voltak. 5—6 éve eszükbe jutott az embereknek, hogy ott szőlőt kellene ültetni. Ezt meg is cselekedték. A szőlő azon-

ban nem ment semmire. Ugy látszik a „Zsidi torok“-ból állandóan jövő szél és a tóparti klíma nem tett jót a borágnak. 2—3 éve nem hozott fürtöket a vessző. A gazdák végre is megunták ezt a meddőséget. A szőlőket most a télen kivágják, hogy a tavasszal újra szántás alá fogják a földeket. Rájönnek az elődök bölcsességére, akik nem ültettek oda szőlőt, ahova az csakugyan nem való.

„Vita“ az élet. A Vita forrás kitünő természetes nátriumos savanyúvíz, amely a beteg szervezetet élénkíti, miután az anyagcsere jelen- tekenyen emeli s köszvényben, felfúvódásban stb. melyek az anyagcsere zavarai miatt keletkeznek, a visszafejlődést elősegíti. Számos orvosi ajánlat és sok szenvedő ember nyilatkozata tanuskodik a Vita forrás gyógyhatásáról.

Az „Anker“. Ezen társaság a biztosítási eszme uttörője volt hazánkban. Vagyonából több mint 25 millió korona van magyar értékekben elhelyezve és az igazgatóságban legkiválóbb főuraink közül többen foglalnak helyet. A társaság, ugy ezen körülmények, valamint nagy vagyona következtében feltétlen biztonsságot nyújt és minden családapra nyugodtan biztosíthat ott saját maga, neje, vagy gyermekei javára.

Országos vásár. Városunkban az aprószenteki országos vásár jövő esütörtökre, vagyis december hó 28-ára esik.

Fidibusz. Ötlet és vidámság köszönt be a „Fidibusz“ című új fővárosi élelappal, amely csupa vidámság, elmésség, ragyogó jókedv, pajkos guny. Képei és rajzai is nagyszerűek. A péntek napjának babonáját törí meg az a kedves, mulattató hetilap, amelyet minden pénteken délben már kézhez kap a vidéki olvasó is. A »Fidibusz«-t a fényes tehetségű Heltai Jenő szerkeszti; főmunkatársai: Ambrus Zoltán és Molnár Ferenc, ez a két brillians talentum. Karikatúrái javát Cserna Rezső, Csók István, Garay Ákos, Gulácsy Lajos, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kernstock Károly, Márk Lajos, Linek Lajos, Vesztróczy Manó, ezek a kitünő magyar festőművészek rajzolják. A lap állandó munkatársainak sora is fényes: Ábrányi Emil, Herczeg Ferenc, Ignóty, Gergely István, Pásztor Árpád, Hajdu Miklós, Kemény Simon, Lovik Károly, Nádas Sándor. A »Fidibusz« legalább 16 oldal terjedelemben a legolcsóbb élelap. Mesésen olcsó! Előfizetési ára: egy évre 6 K, fél évre 3 K, negyedévre 1 K 50 f, egy hónapra 50 f. Egy szám ára (5 krajcár) 10 f. Mutatványszámot készséggel küld a »Fidibusz« kiadóhivatala (Budapest Rökk Szilárd utca 9 szám).

Minden hölgy előnye olesón és a mellett mégis divatosan és elegánsan ruházkodni. Saját érdekében kérje ezért a dustartalmu minta-gyűjteményt, melyet megtekintés végett ingyen és bérmentve küld a Wiener Moden Union Bécs, I. Schottenring 10.

A hirlapirodalom szenzációja. A fővárosi zsurnalisztika valóságos szenzációja A Nap, ma az ország legradikálisabb, legszókimondóbb, legnépszerűbb és legerjedtebb ellenzéki napilapja. A Nap független, érdekes, tartalmas és teljes krónikása a napnak s minden más lap megelőzésével már a kora reggeli órákban kapja kézhez a vidéki olvasó. Reggel olvashatja a lap gazdag anyaga sorában a nap egész történetét és kritikáját: a teljes országgyűlést, a politikai információkat, a külföldi s a vidék híreit, színházi, törvényszéki, sport- és egyéb eseményeket, továbbá minden más lap megelőzésével, a pontos és teljes tőzsdejegyzéseket. A Nap felelős szerkesztője: Braun Sándor, főmunkatársa: Ábrányi Emil. Politikai cikkeinek legnagyobb részét Ugron Gábor, a magyar ellenzék e fényes nevű vezéralakja írja. Belső dolgozó társai: Ábrányi Emil, Bródy Mihály, Feld Aurél, Gergely István, Haesek Géza, dr Hajdu Miklós segédszerkesztő, Holló Márton, dr Kadosa Marcel, Kemény Simon, Mezei Ernő, Nádas Sándor, Pásztor Árpád, Székely Miklós, Szaboles Bálint, Thury Zoltán, Ugron Gábor. Ez a névsor — élén Braun Sándor szerkesztővel — kész program. Hangban, tartalomban, formákban, színekben s elevenségben új ez az ujság. Külön szenzációja, hogy a legkorábban megjelenő ujság, a legolcsóbb is. Előfizetési ára egész évre 16 K, félévre 8 K, negyed évre 4 K, egy hónapra 1 K 40 f (70 krajcár). Az érdeklődőknek A Nap kiadóhivatala (Buda-

pest, VIII. Rökk Szilárd-utca 9.) készséggel küld mutatványszámot.

Elkallódó milliók. Ha megtekintjük a hivatalos sorsolási jegyzékeket, azt látjuk, hogy évről-évre óriási mértékben nő a fel nem vett nyereményeknek, az ugynevezett hátralékosoknak a száma. Ez azért van, mert a sorsjegybirtokos közönség felületesen vizsgálja meg koronkint a buzások eredményét. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak, arra nézve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a járatása. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hirlap“, a melynek sorsolási mellékletét a Pénzügyi Utmutatót a nagymélt. m. kir. belügyminiszter mint teljesen megbízható szakközlönyt, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlönyt hivatalosan ajánlotta. A lap előfizetői a januári számmal ingyen megkapják a Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyvet, a mely a sok hasznos tudnivalón kívül tartalmazza a kezdettől fogva az 1905. év végéig kihuzott, de kifizetés végett bemutatni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és záloglevelek hiteles kimutatását, úgy hogy e könyvben bárki azonnal megláthatja, ki van-e sorsjegye huzva, vagy nincs. A „Pénzügyi Hirlap“ előfizetési ára egy évre a Pénzügyi Utmutatóval és a Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyvvel együtt 5 korona, a mely postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba, VII. Kerepesi-ut 44. szám.

Legalkalmasabb karácsonyi ajándék. Dr Csókás Vidor „Gyémántok“ című imakönyve már elhagyta a sajtót. Az imakönyv mindössze 6—4 1/2 cm. nagysága, de azért meg vannak benne az összes imák, melyekre az Isten után sovárgó léleknek szüksége van. Ez az első imakönyv, melyben már az a fohász is befoglaltatik, melyet Pius pápa rendeletéből a földkereség minden templomában a mise után mondani kell. Ezen rendelet kiadása óta ugyanis aligha jelent meg imakönyv, a régiebbekben pedig nincs meg. A gyémántkiadású könyvecske uri nők és urak számára készült, kik nem szeretnek nagy könyvet vinni magukkal a templomba, mert istentisztelet után látogatásokat tesznek. Ezen könyvecske bármily kis helyen elfér. Megrendelhető Kovács Gyula könyvkereskedőnél Nagybányán. Vászonszövetben aranyozva 1 K és 1 K 20 f, bőrkötésben vattázott táblában 1.60—2—2.40 f, portómentes küldéssel. Kapható és megrendelhető minden könyvkereskedésben.

Vasuti menetrend. Zalaegerszegről indul Czell-dömölk-Budapest felé: reggel 5 ó. 50 p. d. e. 9 ó. 29 p. d. u. 4 ó. 50 p. Csáktornya felé; reggel 4 ó. 58 p. este 5 ó. 58 p. Zalaszentivánra indul: reggel 6 ó. 10 p. Csatlakozás Kanizsa-Szombathely felé. Délben 11 ó. 54 p. Csatlakozás Kanizsa-Szombathely felé. D. u. 2 ó. 33 p. Csatlakozás Kanizsa-Szombathely felé. D. u. 5 ó. 9 p. Csatlakozás Szombathely felé. Este 8 ó. 40 p. Csatlakozás Kanizsa felé. Zalaegerszegről érkezik Budapest Czell-dömölk felől: reggel 8 ó. 43 p., d. u. 5 ó. 54 p. este 9 ó. 13 p. Csáktornya felől: reggel 9 óra 20 perc, este 8 óra 34 perckor. Zalaszentivánról érkezik Zalaegerszegről: reggel 7 óra 57 perc, délután 2 óra 25 perc, délután 4 óra 48 perc, este 7 óra 50 perckor.

A valódi hírneves MÁLNÁSI SICULIA (székely) gyógyforrásvíz kapható Zalaegerszegen: GYARMATI VILMOS-nál.

Mi nincs a naplóban . . .

Náni, Nani én szerelmem
Tárd, óh tárd fel szívedet!
Érted élek, érted halok,
Mért hullatod könnyedet?
Szíved érzi, szíved tudja,
Hogy szeretlek igazán,
Lelkem minden gondolatja
Csakis érted él csupán!

Minden van a te naplódban
Hamú, hajfürt, dal, virág,
Csak egy nincsen! Náni, Nani!
Hamu alatt nincs parázs!

*Az ég — föld mind benne van,
Szürke — kopott nevem is . . .
Csak egy nincsen! Ugy-e Náni!
Virágod közt nincs tövis!*

*Látod Náni! Az én naplóm
Tövisekkel volt tele!
Hosszu hegyes betűddel
Tenkezeddel raktad be!
Elégettem! A kandallóban
Föl-föl lobogott a láng . . .
Tövis nincs! De hamujában
Alsóik — szunyad — egy parázs.*

Ernáni.

A mi időnk.

*Fiam, odakint zuzmarás az ág,
A föld felett sívár, halotti csend . . .
A csengő forrás befagyott az éjjel:
Ez a világ, fiam, nem a mienk.*

*A mi időnk is el fog jönni majd,
Már ott vár reánk messze, valahol,
Mikor a léghen édes dallamok
Felhőkbe ringó, lágy hulláma foly . . .*

*Mikor az első fecske átrepül
Szárnyát feszítve a házunk felett
És fészket keres ereszkünk alatt,
Akkor én utra indulok veled.*

*Nyakunkba vesszük a rétet, az erdőt,
Ujjongva köszönünk mindenkinek,
S messze kísérnek vidám indulóval
A harangvirágok és zengő füvek.*

*A mi kedvünkért, meglátod, a nap
A sugarait mind kigyújtja majd,
Bandériumot küld élénk a rét,
Aranyos szárnyu, tarka pillarajt.*

*És akkor én a földre borulok
És áldom majd a nagy Mindenhatót,
Aki te benned, édes kis fiam,
Apádnak olyan szép tavaszt adott.*

A perzsa szőnyeg.

Füsthy Tibor belügyminiszteri segédtitkár a technikusok bálja után nagy álmosan, kedvetlenül fogott az öltözködéshez. A végtelenül kellemes éj benyomásai nem hagyták nyugodni a segédtitkár ur képzelőtehetségét. Látta magát képzeletében a bájos Kerey Jolán oldalán, látta a fényes esküvőt, a nagy sereg násznépet, oda-képzelt magát a néhány ezer holdas Kerey birtokba. Azonban néhány pillanat múlva eloszlott minden képzelődés a nagy semmisségbe s ott állott Füsthy Tibor két szobából álló legénylakásának érdekes, de mindenesetre kissé avult butorai között.

Az esküvőről, a birtokról eszébe jutott a kis Jolánka szép alakja is. Jolán kétségtelenül olyan szépség volt, aki — mint mondani szokták — a férfi szívekben maradandó nyomokat hagy hátra. S ha hozzávesszük, hogy néhány százezer forint készpénz is fekszik letétben a kerei birtok mellé, méltán megérthetjük Tibor ur kellemes visszaemlékezéseit.

Igaz, hogy ezek a visszaemlékezések nem valami felemelőleg hatottak hűsünkre. Eszébe jutott, mit ígért a kis Jolánkának. Jolánka ugyanis bele van zavaródva az antik tárgyakba és a valódi perzsa szőnyegbe. Otthon Kerén van egy elvirágozott legényember főszolgabírójuk, a ki a családdal nagy barátságban él és a kis Jolánka fejét annyira megzavarta az antik világ maradványainak és az „echt“ perzsa szőnyegek szépségeinek naponkénti lefestésével, hogy Jolánka feltette magában, hogy csak olyan embernek adja kis kezét, a ki az ő művészi érzékét eléggé

méltányolni tudja és a ki szintén szereti ezen dolgokat, az antik világot és a perzsa szőnyegeket.

Tibor az este nagyon meglepődött Jolánka változásán. A nyáron, midőn hat heti szabadságideje alatt Kerén nap-nap után együtt volt Jolánkával, Jolánka soha sem beszélt ilyen — szerinte képtelenségekről. Sokkal kedvesebben elcsioseregtek a rövid hat hetet a jelen örömei élvezésével, mintsem hogy az ókorra került volna a sor. Sajnos azonban a főbíró az ősszel nagyon elrontotta Jolánka izlését. Legalább Tibor így vélekedett. Ugyanis Tibornak a kis leány ezen új passiója nagy gondot okozott. A második négyes alatt hozta elő Jolán az antik világot. Midőn ezekről beszélt, arca kigyult az öröm és boldogságtól, egészen lázban égett és kereken kijelentette, hogy az ő férje csak olyan ember lehet, a kinek van egy tucat valódi perzsa szőnyegje és egy kis antik muzeuma.

Füsthy Tibor nem azért volna pesti gavallér és nem azért volna Budapest első dandyja, hogy ne tudott volna a helyzet magaslatára emelkedni. A mint látta Jolánka »rögeszméjét« rögtön átvette a beszéd fonálát és az antik világ annyi szép dolgát írta le Jolánka előtt, mint a melyek az ő kis muzeumában vannak, hogy Jolánka most már egészen szerelmes lett Tiborba és az a esöndes megegyezés, ami a nyáron köztük létrejött a jövődöt illetőleg, az este feltételes befejezést nyert.

— Megengedem, hogy a kezemet megkérhesse, de azokat az antik tárgyakat és echt szőnyegeket menyasszonyi ajándéku nekem adja.

Bagatell. Antik tárgyakat szerezni a legkevesebb. Ha egy kissé hamisítottak is lesznek és ha csak néhány hónap is telt el keletkezésük pillanatától kezdve, az a végeredményben sok különbséget nem csinál.

De hol a pénz? Az öreg Füsthy már több ízben megtagadta az engedelmességet akkor, mikor a fiatal Füsthy pillanatnyi nyomasztó pénzzavarban volt. Tibor elkezdett gondolkodni. Minő címe legyen a pénzkérésnek. Szőnyeg beszerzés nem lehet, mert az öreg már kétízben küldött pénzt beburorozásra! És mégis most is csak a kerei kastélyból ideiglenesen elhozott butorzat pompázik a segédtitkár ur lakásában. Adósságfizetés detto nem lehet. Hisz az öreg a legutolsó esetben is azt írta, hogy sohse fájjon a fia feje az adósság miatt, fájjon azoké, a kiknek tartozik. Ha az ő feje az adósság miatt fájna, akkor ő egész nap fejfőresőkben futkosna a bank kölesőnel tulterhelt kerei park platánjai között.

No de legyünk nyugodtak, Tibor megtalálja a mentő gondolatot; még pedig oly felségeset, hogy harmadnapra egy ismerős erős tollvonásu borítékban megérkezett négyezer korona, kíséretül annak a levélnek, a melyben az öreg kijelenti, hogy ez volt a legutolsó, a mit életében várhat tőle Tibor s ez az összeg is a jövő évi árpatermés patom áron történt elpotyázásának az eredménye. Egyébként jól tenné a fiatal ur, ha egy jó parthie után nézne, mert ha egy kis reményiséget nem kapnak a hitelezők, az ősi kerei birtok bizony dob alá kerül mihamarább.

Tibor önelegült mosollyal vágja zsebre a kincset. Hogyne örült volna, hisz oly ritkán történt, hogy apjával egy akaraton volt.

Elkezdett gondolkodni, mit, hol és kinél vásároljon. Elhatározott szándéka volt, hogy megszerzi a Jolánka perzsa szőnyegait, régiségeit, azután meghívja Jolánkát egy kis teára. Ugyan kétséges, ha elfogadják-e egy legényember meghívását, de ha a mama megtudja, hogy háztűznézőbe megy, feltétlenül elfelejti, mit mond a művelt társalgó.

Tibor megállapodott abban, hogy felkeresi báró Kerner Kálmánt és Dömölk Ivánt, a kik bizo-

nyára annyira értenek az ilyen dolgokhoz, hogy a régiségkereskedő nem nagyon csapja be. Meg azután három embert nehezebb is becsapni, mint egyet.

A báró és Dömölk Iván a kaszinóban voltak. Elkéseredetten gíbiceltek egy ferbli kompániának, abban a reményben, hogy a nyerőt bizonyára legkisebb lelkifurdalás nélkül meg lehet egy kissé soványítani.

Mert a báró és Dömölk is híresek voltak a pumpolásban és híresek voltak annak a példabeszédnek megteremtésében, hogy ebül jött pénz ebül uszik.

A mint a báró és Iván megértették a helyzetet s a mint tudvalevő dolog lett az, hogy társuk baráti szívességet vár tőlük s főleg napfényre került az, hogy az ekként ad hoc kifejlődött hármasszövettségnek 4000, mond négyezer korona üti a zseb-jét, a báró felesapta monokliját, előkelő, szakértő arcot vágott és büszkén kiáltott fel:

— Tibor, bennem emberedre találtál. Bizhatsz bennem. Ha valaki ért a szőnyegekhez és az antik dolgokhoz, úgy én értek. Mehetünk.

Fiakker, gummikerekű, öt forint borralaló, külön étterem szédítő sebességgel követték egymást.

Vacsora előtt nem értek rá tanácskozni, hogy mi legyen a bevásárlás, mert a menü összeállítása nagyon elfoglalta őket. Ráérnek erre vacsora után is.

Az bizonyos, hogy a vacsora felséges volt. A báró egyre mozgolódott a széken, erősen tapogatta zsebjét, de sajnos, abban csak egy koronácska szunyadt esendesen. De nem azért báró a báró, hogy az ilyen dolog megzavarta volna. Hamar tultette magát azon a beteges képzelődésen, hogy az a kabát, ami a Tiboron van, nem az övé s hogy az a tárcsa, a melyik az antik dolgok árát szorította magába, a Tibor kabátjában van és így ő neki csak egy korona a vagyona és nagy hetykén kivágta a szót:

— Pezsgőt.

Tibor keserűen mosolygott. Eszébe jutott az édes kis Jolánka, a jövő évi árpa, az apja, de végeredményben mégis csak arra jutott, hogy egy díszkarddal kevesebbet vesz. Nem muszáj Zrinyi kardját venni, jó lesz egy negyvennyolcas is.

— Tehát még pezsgőt.

A pezsgő olyan, mint a lavina és mint a harci riadó. Nő rémitően az üres üvegek száma és elfelejt tőle minden okos gondolatot az ember, mint a harci riadótól.

A kompánia szaporodik. Egy-egy simaképű hölgyecske dugja be kíváncsi, kócos fejét a nagyságos urakhoz, majd megjelenik egy füstös képű sunyi cigány primás is, hogy egy kis bus magyart huzzon ebben a szomorú exlexes állapotban.

A báró riadva fogadja valamennyit.

— Pezsgőt, pezsgőt, kiáltja hangosan, a mint szaporodik a hármasszövetség.

Tibor még látja halaványan ideálját. Számítgatja magában, hogy ez már egy pár száz forint pénzkidobás lehet, de azért még mindig elég lesz a pénz a bevásárlásra. Legfeljebb lemond róla, hogy egyetlen egy igazi antik dolog is legyen jövőd muzeumában. De minek is? Az képtelenség, hogy Jolánka értse hozzá, nem lesz hát baj, ha hamisítottak lesznek még a perzsa szőnyegek is. Majd vegyen eredetit Jolánka a hozományából.

A dolog vége az lett, hogy a berugott kompánia elment egy legközelebbi kávéházba.

A fiuk, a kik máskor olyan jól tudták, hogy hova szokott az uri kompánia bevetődni egy kis feketére, most eltévesztették az utat, olyan kávéházba vetődtek be, a hol cigány is volt, víg társaság is volt, de a hol nem a diadalmas eszméktől áthatott és a kuruc nótáktól feltűzelt magyarság tanyázik, hanem azok, a kik a Bachus

pincében szedik hazafiúi bölcsességüket és Fejérváryt tartják az egyedül elfogadható politikusként. Az a dolog érdemre nincs kihatással, hogy azért tartják egyedül Fejérváryt elfogadható politikusként, mert egyedül ő nyújt egy kis napi-díjas politikai ingyen vacsorát a Baehus pincében, a fő az, hogy akkor, a mikor a hármasszövetség a kávéházba belépett, a Baehus huszárok egy gunyverset énekeltek a negyvennyolcasokra.

A báró meghökkent.

Ezt ő nem tűrheti. Kiadta a jelszót, ki kell dobni minden hazaárulót.

Nagy kavargás keletkezett erre. Felemelt székek egész erdejé állott elöttük, vad harci zajjal telt meg a levegő. Már már arra került a sor, hogy a hármasszövetség egyes tagjai kénytelenek lesznek külerőszak miatt megbontani a szövetséget, midőn Tibor, mint a legjózanabbja a társaságnak, elkiáltotta magát:

— Tíz forint napidíj minden embernek és egy üveg bor, énekeljétek kuruc nótát.

A hatás leirhatatlan volt. Nemesak arra voltak készek Baehus pincéjének derék látogatói, hogy kuruc nótát énekeljenek, hanem fogadkoztak, hogy elhozzák Tibor principálisát, Kristóffy is és főispáni beiktatást játszanak vele, ha az urak még egy üveg borral megtoldják a kompetenciát.

A gondolat új gondolatot teremtett a bárónál. Felugrott nagy mérgesen, megfogott egy gyanus alakot, beleültette a kasszába és megértette vele nagy nehezen a helyzetet, hogy ő most főispán és őt fogják installálni.

— Minden tojást hozzanak be.

Jött a tojás, azután a különféle habos és töltött sütemények repültek a főispán felé.

Dömölk nagy kacagás közt egy üveget is hozzá dobott a főispán urhoz. De ennek volt annyi esze, hogy ne a fejét érje a váratlan fordulat, hanem a nagy tükör széttörése adjon egy kis stilszerűséget a nagy éjszakának.

A tükör esőrömpölve hullott a Baehusok lábai elé.

Pokoli láрма, éljenzés követte az új beiktatott főispán elvonulását a közgyűlési teremből, akarom mondani a kasszából. A cigány húzta erősen, a pénz fogyott. Már a régiségekről egészen lemondott Tibor, de az a gondolat, hogy egy perzsa szőnyeg legalább is valódi legyen, még mindig bántotta képzelőtehetségét.

Ezen is segített hamarosan a báró. Kocsin járta be egy pincér az összes kávéházakat és minden tárogatót oda hozott a hármasszövetséghez. Szólt a kuruc nóta egész hajnalig, ki-dültek a Baehusok, ott aludt már a főispán is. Dömölk Ivánnal egy kanapén, csak a báró és Tibor tartottak ki. A báró azért, mert ő így szokott, Tibor azért, mert az övé a pénz, neki kötelessége kivárni a fejleményeket.

Végre vége szakadt a mulatságnak.

A báró volt az oka. Felmászott a főispáni székre, a kasszára, hogy egy kis szónoklatot tartson a cigányoknak, azonban megcsuszott és beleesett a tükör darabokba.

Ugy kellett kocsin hazavitetni.

Nagy vigan bandukolt egy kissé utóbb Tibor is hazafelé. Elfeledkezett a régiségekről, az „echt” perzsa szőnyegekről, Jolánkáról, a jövő évi árpáról, minderről, csak egy volt eszében, az a nóta:

»Megbukik a drabant kormány.«

A mint dudolgat, egyszer csak utánna hajt egy gummikerekű és megszólítja, hogy a megsebesült nagyságos ur viteldíját tessék kifizetni.

Tibor a zsebjebe nyul, keres-keres, végre talál egy tizest, az utolsót és egy megvető pillantással a kocsisnak dobja.

Igy uszott el a bankkölesönnel tulterhelt keresi urodalom jövő évi árpatermése.

Papszi.

Egy napos szerelem.

Ha a vidéki ember Pestre kerül, a legfontosabb dolga, hogy egy két éjszakát átlumpoljon. Mert hát nem boldog a magyar s a temérdek gondot és bánatot bele kell fojtani egy kis muriba.

A vidéki ember egészen másképp lumpol oda haza ét másképp a fővárosban. Otthon három napig is kibírja egy háznál. Sőt ugyanazon asztal mellett is eltölt egy huszonnégy órát. Pesten azonban egy helyen nem állja sokáig. A nagy város zaja, forgataga felzaklatja az idegeit s végighajszolja minden éjeli tanyán, ahol pezsgőt, muzsikaszót és mosolyt árulnak.

Én se vagyok külön, mint a többi. Évenként kétszer, háromszor, valami alkalmas hazugsággal, el tudok szabadulni hazulról, hogy a régi cimborák társaságában töltsék néhány napot. Karácsony körül legengedékenyebb az asszony, mert akban reménykedik, hogy a Jézuskával van Budapesten találkozásom. Ezt a hangulatot szoktam én felhasználni.

Végigjártam biz én ebben az esztendőben is a rendes programot.

Éjfél előtt a szokásos mulatság folyt. Színház, Pannónia, orfeum... Éjfél után azonban azt mondták a fiúk, hogy olyan helyre visznek, ahol még vidéki alak nem igen járt. Valami új mulató; abból a fajtából, amely híressé teszi az egész világon a mi szép fővárosunkat s amelyről a nagyképű erényhősök a megbotrányozás hangján szoktak beszélni.

Felpakkolt a társaság néhány konflisra. Visszaidéztük a mult emlékeit. Jogászéveink jutottak eszünkbe, amikor a kocsikban szorongtunk s vidám kacagással robtunk a külváros felé. A hangulat ugyanaz volt, mint husz esztendővel ezelőtt. A kép csak annyiban változott, hogy a rozsgébén most nem ült senki. Hajdan oda is jutott egy cimbor, aki a rendőroket szerette boszantani.

Hogy hová vittek, jóformán nem is tudom. Egy nagy ház előtt álltunk meg. A kapu alatt már hallottuk a zenét s zürzavaros hangok tódultak ki a folyosókra, amint egy-egy ajtó nyílt. Az előszobában a pénztár állta utunkat. Egy kifestett képű, veterán hölgy ült a kasszánál s osztogatta a jegyeket esekély 10 koronáért. A pénztárosnő divatos hajdísze rettenetes rozsul állott elvénült, kifestett arcához. Gyűrűkkel tele-rakott ujjain csillogott a hamis gyémánt. Minden hamis volt rajta: a haja, az arczsine, az ékszerai, a bajosnak készülő, de utközben megsavanyodott mosoly.

Szegény! Valaha szép volt és vidám. Élt. Most pedig... kiöltözik s jegyeket árul a mindennapi kenyérért az előszobában. Kihallatszik a zaj, a visongás; elegáns ifjú hölgyek suhogó selyemben lejtének el a kassza előtt s lenéznek, szóba sem állnak vele. Ifjú urak hanyagul dobják elébe a belépő díjat. Nem veszik észre legbajosabb mosolyát sem s legfeljebb egy két nem szalonképes megjegyzéssel toldják meg a mondani valót.

Én is oda álltam a pénztár elé, hogy engedélyt szerezzek az Ezeregy éj termeibe való belépésre. Amint szemközt álltam a kifestett hölgyvel s az rám nézett beesett fénytelen szemével... egy pillanat alatt régi emlékek rohantak meg. A pénztáros hölgy möhön kapott a kezem után s a szemében megjelent egy köny. Megismertük egymást — huszonöt év után.

A vidám társaság bevonult a belső termekbe, én pedig ott maradtam a kassza mellett. A pezsgős üveget oda állították eléem, de nem ittunk belőle egy cseppet sem.

Vidám hölgyek, szerelmes urak kacagva jártak keitek mellettünk, észre se vettük. S mikor a fiúk visszatérőben ott találtak az előszobában a vén tündér mellett, nem tudták elképzelni: mit

beszélhettünk mi órákon keresztül. Egy kérdésesült kokott s egy falusi ember, aki otthon bagaria eszében jár.

Mit beszélünk? Két szerelmes gyermek életéből egy rövid nap történetét, amelynek minden részlete úgy az emlékezetünkbe vésődött, hogy most is emlékszünk rá.

Talán husz éves voltam akkor. Vakációs jogász. Nagy tisztességben volt részem a faluban. Az öregek azt mondták, hogy miniszter is lehet belőlem. Az ifjuság előtt azonban nem a jövő reménye volt a tekintélyem alapja. Tele voltam életkedvvel, vidámsággal; gondoskodtam róla, hogy minden napra jusson valamiféle mulatság. Ezért voltam én vezér.

Julius közepe felé egy hat tagból álló vándorszínész társaság jelentkezett a jegyzőnél s engedélyt kért, hogy művészetét bemutathassa. A nótárius hozzám utasította a direktort, mint a vigatmi bizottság hallgatólag elismert elnökéhez. És beállított az apám kuriájára a hat színész.

Az igazgató pózba vágta magát, rongyaihoz nem illett a méltóságteljes testtartás s hangja reesegett, mint a megtörött dió. Arcáról leritt a nyomoruság és a szesz italok mértéktelen szeretete.

A trupp három lépéssel mögötte állt meg. Két férfi, két asszony és egy 15—16 éves serdülő leány. Rettenetesen összeválogatott társaság volt. Divatból kimélt tunikák, borzasztó kalapok, amelyeken azonban együtt volt mindenféle dísz, amit az asszonyi hiuság valaha kigondolt: kitömött madarak, óriási tollak, virágok, szalagok, mindenféle gyümölcs, selyem és bársony. Talán tíz kalapról rakták egyre az elavult rongyokat.

— Nagyságos uram, kedves hazafi! — kezdte a direktor. — Thália oltárát hordozzuk, hogy tüzet gyujtsunk rajta nemzeti nyelvünknek s a dicső színművészetnek. Ide vetett bennünket a sors s most önhöz fordulunk, hogy segítsen nekünk az oltárt elhelyezni stb. stb.

A beszéd további fonálán megtudtam, hogy a legelső és legjobb vidéki erőkhöz van szerencsém, akikhez fogható művészekkel csak a nemzeti színház dicsekedhetik. Mindig a legnagyobb társulatoknál működtek, de a kajánság és alattomos rágalom elüldözte őket s most kénytelenek falvakban ragyogtatni művészetüket. És hogy meg legyenek győződve, milyen nagy művészek jöttek hozzánk, azonnal elénekeltek egy részletet a Bánk bánból. Az igazgató intésére rázendítette a kar: Ha férfi lelketed egy hölgyre feltevéd.

Azután kiállították a középra a kis leányt. Bánatos arcu, égő szemű szép gyermek volt. Ugy nézett rám, mintha könyörögni akarna egy jó szóért, egy barátságos tekintetért. És elszavalt a »Petikét«, ovodás gyermekek kedves kis versét.

— Nos uram — mondta önrzeten az igazgató — ez csak művészet? Ennyi tudással csak fel lehet lépni Karakó-Nyomoródon!

Husz esztendő, könnyen hevülő, hiszékeny ifjú voltam. Elhittem az utolsó betűig, amit az igazgató mondott s nagy művészeknek képzeltem azokat a rongyos alakokat. A kis leány pedig a nedves, nagy szemével megbabonázott.

Büszkévé tett az a gondolat, hogy én leszek ennek a sanyargatott művész társaságnak a patrónusa.

Először megreggeliztettem őket. Az udvarunkon két óriás platánfa állott, ott terítették a társaságnak. Az apám ugyan nem jó szemmel nézte, hogy a szedett vedett néppel fraternizáltak, szegény jó anyám azonban csak a sorsüldözött, éhes, rongyos embereket látta bennük. A kis leányt megszerette. Olyan esendes volt szegény, mint egy ijedt galamb.

Amíg én a társulat férfi tagjaival a programot állítottam össze s végigjártam a falut — idénybérlet után (négy előadás volt tervbe

(véve) az asszonyok az alatt a színpad felállításával vesződtek. Tudniillik ellenőrizték a két bérest, akik a lábas pajtát Thália templomává alakították át. A leányt ottbenn tartotta az anyám s elmeséltette vele szomorú élettörténetét.

Tanító volt az apja. Árván maradt. Egyetlen rokona a részeges színigazgató, aki azt állítja, hogy nagy művésznőt nevel belőle. Pedig ő olyan szívesen menne el szolgálónak...

Délben a kis leány már ki volt öltözve tisztességesen. A hugomtól maradt ruha volt rajta. Egy pár viseltes cipő is akadt. A haja két hosszú fonatban lógott a hátára s nem esúfította el az istentelen kalap.

A társaság a pajtában ebédelt, mert már be volt rugva egy szál. A kis leány velünk maradt. Egymás mellett ültünk s én igyekeztem úgy kiszolgálni, mint a legelőkelőbb dámát.

Egész délután együtt voltunk. Bejártuk a kert, a kert alatt a rétet s leültünk egy fűzfátövére a patak partjára. Estefelé már elfogta a szíveinket a gyermekek édes boldogsága: az egynapos szerelem.

Virágot tűztem a hajába, belenéztem a szemébe, kezembe fogtam a kezét s úgy éreztem, hogy ezt a gyermeket, aki abban a rettenetes környezetben, amelyben az országot járja, angyal maradt, meg kellene mentenem.

Szegény kis leány! A vállamra hajtotta a fejét és sírt, sokáig sírt. Csendes volt körülöttünk minden, csak a víz locsogása hallatszott és a szíveink dobogtak. A nyár bűbája, az ifjuság szerelme elfogott bennünket. Csodás erő az, amely néhány óra alatt szenvedélyt ébreszt s két idegen lelkét sűrű tartó emlékekhez láncol.

— — — Az előadásra összejött az egész falu. Egy szivarskatulya volt a kassza. A direktor teljes maszokban szedte a belépődíjakat s boldogan és részegen nézte, miként gyűlik a hatos, meg a forint.

Mikor már zsufolásig volt a csűr, bement a kulisszák mögé, amelyeket szekérodalokból s ponyvadarabokból állított össze a faragó béres.

Feszült figyelemmel vártuk az előadás kezdetét. A nagy ponyva mögött sürgős forgás hallatszott, de az előadást csak nem akarták kezdeni. Később mind hangosabb lett a színpad s egyszerre kitért a vihar. Éktelen káromkodás, dulakodás, asszony sírás hangjai törtek ki.

Rohantam a színpadra. Egymás hajába kapaszkodott, a színpadon hempergett az egész társaság. A direktor jónak látta a kasszából némi tartalékot s saját zsebébe eszattatni. Ez volt a háborúság kezdete.

A kis leány a sarokban szepegett s mikor látta, hogy a verekedők közé akarok rohanni, átfogta két karjával a nyakamat s úgy húzott vissza a sarokba.

— Ne menjen. Magát is bántják. Rosz emberek ezek nagyon.

Nem is lett addig béke, amíg néhány markos parasztleány kezébe nem ütött. De akkor alaposan vége lett. A felzúduló közvéleménynek nem tudtam utjába állni. A társaság összes tagjai futásban kerestek menedéket.

A leány ott maradt mellettem s ijedten nézte a művészek zűllését. A falu érdemes birája, az óriás természetű Bajcsó Ferenc, észrevette a szepegő leányt s ráördített bömbölő hangon:

— Hát te még most is itt vagy? Takarodj a pereputty után, te béka...

A kisbiró, aki a principális mellett állt, buta röhögéssel mondta a haragos embernek:

— Ne bántsa azt a lányt biró gazda. Nem látja, hogy az urfi szeretője?

A kis leány mint egy haragos vadmacska ugrott neki a kisbirónak. Sikoltott a hangja s apró kezével úgy csapott a röhögő hülye arcába, hogy megtántorodott.

— Nem igaz... nem igaz...

De azután sírva fakadt.

A közönség széteszlett, a színészek az éj leple alatt megszöktek a faluból. A kis leányért egy asszony settenkedett vissza.

Elbucszunk, elmentek.

— — — Huszonöt év múlva láttam az éjeli mulatóhely kasszájában. Kifestve, elvénülve...

Ami azóta történt, nem kérdeztem tőle. Csak arról az egy napról beszélünk.

Minő utakon keresztül juthatott a vándorszínészektől a kasszáig, az ártatlan gyermekortól az elvénült kokottok utolsó menedékéig!

Vass L.

Még egyszer.

Egy néhány hirtelen, erőszakos rázkódás után nagy zökkenéssel állott meg a vonat. Az utazók legnagyobb része kirepült a hálóból, egy alvó utas legurult a pamagról. Ijedten ugrált fel mindenki.

Zürzavaros hangok hallatszottak kívülről.

— A podgyászos koei tengelyága átmelegedett, elrepedt, a koei kisiklott, most ott fekszik a domboldalon. Szerencse, hogy nem valamivel odébb történt. Legurult volna az egész vonat.

— Mikor mehetünk majd tovább?

— Isten tudja! A medgyesi állomás közel van, a kalauzt már beküldük, hogy sürgönyözzön. De amíg a segítővonat megérkezik, beletelhet vagy öt-hat óra.

— Öt-hat óra — szörnyűkődtek az utasok. Hiszen ez alatt megfagyhatunk.

Téli idő volt, hóval fedve az egész tájék. Már be is sötétedett volna, csak a fehér hó fénye terjesztett szét egy kevés szürkéséget. A közeli falu ablakaiból kivilágított egy-egy pislogó mécs. Az a kevés ember, aki a vonaton volt, összeverődött egy kis csoportba. Csupa férfi... Valamivel messzebb két nő vitatkozott némi élénkséggel. Az egyik aztán hirtelen odafordult a vonatvezetőhöz.

— Hogy hívják ezt a falut?

— Medgyesnek.

Meglepetten nézett fel az asszony. Ugy látszik a név ismerős volt előtte.

— Van valami vendéglőfele benne?

— Dehogy kérem, csak egy kis kocsmá. Az is a legroszabb fajtából.

A pályatest mellett futó országútról vidám esilingelés hallatszott. Nyomban utána feltűnt a szánkó.

— Hohó Pista, megállj, feldült a vonat.

Egy ember ugrott ki a szánból és gyorsan felment a töltésre. Hamarosan megtudakolta, hogy mi történt. Még javában beszélgetett a fűtővel, vonatvezetővel, mikor az egyik nő, az idősebbik megszólította:

— Bocsanat, hogy alkalmatlankodom, de úgy látszik, kegyed idevaló. Nem tudná megmondani, vajjon itt Medgyes mellett van-e a Hauserék kastélya?

— A Hauserék kastélya? Igen is, ott van. Miért kérdi nagysád?

— Azért, mert Hauser Feri jó barátunk. Ott tán majd kapánk szállást az éjjelre. A vonatban utóvégre még sem lehet maradnunk.

— Semmi esetre, nagyságos asszonyom. Örülök, hogy éppen erre jártam. Én Hauser Ede vagyok, Feri bátyja.

— Ez valóban szerencse. Bizonyosan ismeri a nevünket. Török Istvánné vagyok, ez meg a leányom, Vanda.

— Ah, rendkívül örülök. Hogyne ismerném kegyeteket. Merre van a podgyászok?

Berakták a táskákat a szánkóba. Hauser kiült a kocsis mellé, csak elfértek valahogy. A kas-

télyban Hauserné, a fiatal asszony gondoskodott váratlan vendégeiről.

Hat óraker az ebédnél találkoztak mindnyájan.

— Hát Feri nincs itt?

— Nincs, ő künn lakik a megyeri pusztán, csak néha jön át.

Pár pillanat múlva zaj hallatszott a csarnok felől.

— Nézz ki Péter, ki az?

Az inas visszajött:

— A Feri ur érkezett meg.

A leány mintha elsáppadt volna. Az inas után rögtön belépett a fiatal uraság, de mikor annak a tekintete reá esett, már vérvörös volt Vanda arca.

Csodálkozás, üdvözlés, magyarázatok. Hamar felraktak még egy terítéket és a fiatal ember leült. Alig evett egy falatot. Hauserné megkérdezte:

— Mi az Feri, miért nem eszel?

— Köszönöm, nem vagyok éhes. — Pedig a csarnokban azt mondta az inasoknak, »siessetek, megeszem az egész konyhát.«

Ebéd után a hölgyek bementek a szalonba, az urak a szomszédos dohányzó szobába. Hauser Feri nagy lépésekkel járt fel s alá, két keze a zsebében. A szivarja minduntalan elaludt. Végre is letette. Odament a bátyjához, belevetette magát egy karosszékekbe, vele szemben. Egy kis ideig hallgatott, aztán megszólalt.

— Öreg.

— Nos?

— Ez az.

— Kiesoda?

— Vagy úgy, még nem mondtam el?

— Mit?

— Várj egy kicsit... Semmit.

— Mégis.

— Nem bánom, elmondom. Tanácsot kell adnod. Ugyis te vagy az egyetlen, aki önzetlen tanácsot adhat. Figyelj. Nincs több egy esztendőnél, hogy Török Vandát ismerem. Nem vagyok már gyermek, egykönnyen nem esem elragadtatásba, de az bizonyos, hogy már első látásra beleszerettem. Mikor ez megvilágosodott előttem — elég hamar történt — nem is volt semmi kifogásom ellene. A családot ismertem; állás, vagyon, minden megfelelt. Elhatároztam, hogy igyekezni fogok elnyerni a kezét.

Egy ideig jól ment minden. Nagyon szépen megbarátkoztunk. Azt merem állítani, hogy kitüntetett minden alkalommal. Nem csak nekem tünt ez fel. A barátaim is csak úgy hívtak »a Vanda lovagja.« Jól van, kitüntetett, de másokról sem mondott le. Kacérkodott mindenkivel. Csodálnám, ha téged békén hagyott volna. Ugy-e megpróbálta?

Az idősebbik csak a fejével bólintott, hogy »nem.«

— Nem? Csodálom. Menjünk tovább. Magad megítheted, hogy szép. Természetesen mások is boiondulnak utána. Én voltam ugyan a kegyenc, de a többi is úgy tudta kezelni, hogy azok sem vesztették el reményüket. Nem részletezem tovább az eljárást, végeredmény: nagyon kacér. Én meg féltékeny vagyok. Egyszer el is ragadt a féltékenység. Szemére hánytam a kacérságát. Nagyon megharagudott.

— Mi joga van önnek engem kérdőre venni?

— Most még nincs jogom, de ha maga is úgy akarja, nem sokára lesz.

— Ugyan?

— Igen, Vanda. Tudja jól, hogy szeretem. Az az egyetlen kívánságom, hogy feleségemmé tessen. Mit felel?

Egy darabig nem szólt, csak nézett a pattogó tűzbe. Ismételtam a kérdést. »Sajnálom... Igazán... az a meggyőződése... higgye el... nem vagyunk egymáshoz való. Maga

féltékeny, szenvedélyes, én meg kacér vagyok. Egyikünk sem fog engedni, szerencsétlenek leszünk mind a ketten. Nem leszek a felesége.

A fiatal ember elhallgatott. A másik egyet-kettőt szippantott a szivarján.

— Itt nincs ok se tanácskérésre, se tanácsadásra. Be van fejezve. Egyszerűen ismerősei vagytok egymásnak, mint azelőtt. Punktum.

— Igen, ha csak addig volna. — Én is ezt mondtam magamnak akkor. Hanem más történt. Nem tudok megszabadulni a képétől. Hogy egyszer igazán megszerettem, szeretem most már örökké a hibáival, sőt ha volnának, még a vétkeivel is. Most tanácsolj.

— Hm. Nehéz dolog. Próbáld meg még egyszer. Az az ok, ami miatt visszautasított, nem eléggé plauzibilis. Azt mondd, kacér. Hát ha csak színészkedés volt? Próbáld meg újra.

A szalonból ének hallatszott. Vanda hangja volt.

Végig mentem az ormódi temetőn,
Elvesztettem piros bársony keszkenőm.
Piros bársony keszkenőmet nem bánom,
Csak a régi, csak a régi szeretőmet sajnálom.

— Te, ez nekem szól — kiáltott Hauser Feri hirtelen felugorva. Nézz ide. És a belső zsebéből egy gondosan összehajtogatott kis vörös nyakendőt húzott ki.

— Próbáld meg még egyszer — felelt az idősebbik teljes szilárdtsággal.

Bementek ők is a szalonba. A leány felhagyott az énekléssel, de tovább zongorázott. A fiatal ember rákönyökölt a zongorára és nézte. Vanda érezte a tekintetét, de nem merte felvetni a szemét. Egyszer csak megszólalt Feri:

— Ismeri az a német diáknótát: »Das Mädchen dass ich liebe, wird niemals meine Frau?

— Igen. De ez nem tragikus egy cseppet sem. Most már fölmert nézni, találkozott a tekintetük. Tán egy kicsit soká tartott a pillantás. Hirtelen felnevetett, aztán pajzánkodva mondta: »Weine, weine, weine nicht. Ich werde dich lieben, aber heirathen nicht.«

— Rám olvasta?

A leány felugrott, ránézett a fiatal emberre és gyorsan bement a dohányzóba. Az megértette és követte. Betette maga után az ajtót.

— Jobb lesz — szólta Vanda, ha most mindjárt tisztába jövünk egymással. Előbb-utóbb ugyanis egyedül maradunk és maga talán... talán akar valamit mondani.

— Figyeljen Vanda! Élmi fogok az alkalommal...

— Valahogy vissza ne éljen.

— Nem, azt nem tehetem. Hiszen maga annyira fölöttem van, annyira a hatalmában vagyok, hogy ha még akarnám se élhetnék vissza helyzetével.

— Nos, hát mit akar mondani?

— Csak azt, amit már egyszer mondtam.

Legyen a feleségem.

— Én már feleltem erre egyszer.

— Kérem, ne ujrászta meg. Egy kis változottság jót tenne.

— Ne tréfálkozzunk. Ez komoly dolog. Maga akkor azt mondta, hogy kacér vagyok.

— Most is hiszem.

— És mégis megkéri a kezemet?

— Meg. Szeretem magát Vanda! Látom a hibáit, de szeretem azokat is. Élek-halok magáért. Nem tudok lemondani önről.

— Én nem merném állítani, hogy szeretem. Jó barátok talán lehetünk, de ha megjelennek esetleg az az ember, akit szeretni tudok, akkor...

... el van készülve erre a lehetőségre is?

— El mindenre!

— Hogy lehetséges ez?

— Meg vagyok róla győződve, hogy maga engem szeret.

A leány elkezdett csendesen sírni. A férfi megfogta a kezét, odavonta ajkaihoz. Aztán gyöngédén átölelte.

És Vanda sírva sugta:

— Talán igaza van.

Pedig tudta, hogy nincs igaza. Egy másikat szeretett régóta. De annak a másiknak ő nem kellett.

Omikron.

Piaci árak a legutolsó betéveséren 50 kilogrammonként

búza	minőség szerinti	Kor.-tól	Kor.-ig
rozs	>	7.40	—
árpa	>	7	—
zab	>	6.85	—
tengeri	>	6.85	—
burgonya	>	—	—
bükköny	>	—	—
lőher	>	—	—
tarkabab	>	—	—
féhérbab	>	—	—

Ung. 1b. 1008.

Felelős szerkesztő: dr. Csák Károly.

Társ szerkesztő és kiadó: Udvardy Ignác.

VITA * VITA

Hazai termék!

VITA

Legtisztább természetes
NATRIUMFORRÁS

Számos orvosi szakvélemény
alapján kitűnő gyógyhatású
köszvény, húgysavas lerakódások,
gyomor- és bélbetegségeknek.
Különlegesség gyomorégés ellen.

Kapható minden gyógyszerárban és ásványvíz-kereskedésben.

Főraktár: Zalaegerszegen GYARMATI
VILMOS-nál; Forrás-igazgatóság:
Sóskut, Vas megye.

VITA * VITA

Nyilt-tér.*)

Válasz.

Kluger Ignác ur e lap múlt heti számában kijelentette, hogy a kultusz-adó ügyében megindított mozgalomtól visszalép és a meghívókon lévő aláírását visszavonja. Helyesen tette, mert ha köztünk marad, küzdelmünket megnehezíti és a siker elérésében akadályul szolgált volna. Mi csak egész embereket használhatunk, akik szavukat meg akarják és meg is tudják tartani.

Kluger Ignác ur nem mondta el kilépésének okát, elmondom tehát én. Mikor a meghívókat szétküldtük, többen megpróbálták Kluger Ignác urat megpuhítani és a mozgalomtól való visszalépésre bírni. Ijesztgették, hogy a Zalaegerszegen iskolába járó gyermekei a hittanból megbukhatnak (neje hozott is fel erre konkrét adatot előttem) és hogy a zalaegerszegiek nem visznek tőle húst.

Kilépése nem von le semmit abból a tényből, hogy ő volt egyike a mozgalom megindítójának. A ki nem érez magában erőt a küzdelemre, az álljon félre!

Zalaszentiván, 1905 december 23.

Deutsch Benedek.

* E rovatban közléseikért nem vállal felelősséget a szerk.

UNGER ANTAL
KÖNYVNYOMDÁJA ÉS NYOMTATVÁNYRAKTÁRA
ZÖLD-UTCA. ZALAEGERSZEG. ZÖLD-UTCA.

== AJÁNLIJA ==

RAKTÁRON LEVŐ NYOMTATVÁNYAIT
== ÜGYVEDEK, KÖZSÉGI- ÉS KÖRJEJYZÖK RÉSZÉRE. ==

DÍSZMUNKÁK, MEGHÍVÓK, ELJEGYZÉSI- ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, NÉVJEGYEK STB. LEGSZEBB KIVITELBEN, GYORSAN ÉS PONTOSAN
== KÉSZÍTETNEK. ==

A NYOMDA A MAI KOR IGÉNYEINEK MEGFELELŐEN, ÚJAN
== VAN FELSZERELVE. ==

LEVÉLBELI MEGKERESÉSEK A LEGPONTOSABBAN FOGANATOSÍTTATNAK.

GYÁSZLAPOK KÉT ÓRA ALATT KÉSZÍTETNEK.

FIDIBUSZ

A legkitünőbb és legolcsóbb élclap.

Szerkeszti: **HELTAI JENŐ.**

Főmunkatársak: Ambrus Zoltán, Molnár Ferenc, Herzeg Ferenc, Ignóty, Lovik Károly.

Képei jayát Cserna Rezső, Csók István, Garay Ákos, Gulácsy Lajos, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kernstock Károly, Márk Lajos, Linek Lajos, Vesztróczy Manó rajzolja.

Péntek délben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a FIDIBUSZ-t!

Előfizetési ára páratlanul olcsó:

Egész évre 6 kor. | Negyedévre 1 K 50 f.
Félévre 3 kor. | Egy hónapra 50 fillér.

Egy szám ára 5 kr. (10 fill.)

Friss, vidám, pajkos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, díszesen illusztrált heri élclap.

Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala

Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

Köhögésben!

szénvedők használják a kitünő jóságú és kellemes ízű

Kaiser-féle

Mell karamellákat

2740 szavahihető bizonyítvány szól ezen szer biztos hatásáról köhögésben, katarrusban és elnyálkásodás esetén.

— Egy csomag 20 és 40 fillér. — Csak az a valódi, melynek védjegyén „három fenyő” van. Kapható Zalaegerszegen Schmidt Győző cukrásznál.

1905. kig. 1905.

Hirdetmény.

Zalaegerszeg r. t. város tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező téglagyárban részint géppel, részint kézzel készült első minőségű cikkek a következő árban kaphatók:

Kézi falazó téglá	22 (huszonkettő)	korona
Géppel készült falazó téglá	26 (huszonhat)	„
Horony zsindele	64 (hatvannégy)	„
Lapos zsindele	28 (huszonnyolc)	„
Kongó téglá (klinker)	22 (huszonkettő)	„
32 cm. hosszú ácsosítók	5 cm. belső átm.	30 (harminc)
	6,5 „ „ „	40 (negyven)
	8 „ „ „	46 (negyvenhat)
	10 „ „ „	80 (nyolcvan)

Az itt jelzett árak 1000 darab után számíthatnak.

A vételár a városi pénztárnál fizetendő. Zalaegerszegen, 1905. évi június 28-án tartott tanácsülésből.

Várhidy Lajos polgármester.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cosaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cosapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodálatos ellenzsenveszt teszi az iszákosságoknak a szeszes italt. A Cosa oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí, mi okozta javulását.

Cosa a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit a szégyen és beestelenségétől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített s sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cosapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irással telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Készekedünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

INGYEN PRÓBA 217. sz. Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek. (Levelek 25 f. levelezőlapok 10 fillérel bérmentesítendő.)

COSA INSTITUTE
(Dept. 217),
62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Hirdetés.

Jánka hegyközség 1905. évi december hó 31-en d. e. 10 órakor Zalaegerszegen, a városháza tanácstermében

közgyűlést tart,

melyre Jánka hegyközség tagjai meghívotnak.

A gyűlés tárgyai:

Jánka hegyközség 1904. évi zárszámadása.

Együttal Jánka hegyközség hegyőri állására pályázat hirdettetik.

Pályázók kérvényüket 1905. évi december hó 30-áig bezárólag alulirotnál kötelesek beadni.

Pályázhatnak mindazok, akik az 1894. XII. te. 77. §-ában felsorolt kellékekkel bírnak.

A felfogadás föltételei alulirotnál tudhatók meg.

Zalaegerszeg, 1905. évi december 18.

Hajik István
hegyközségi bíró.

Tisztelettel meghívom a n. é. közönséget

nagy karácsonyi játék kiállításom

szíves megtekintésére.

Nagy választékban található különféle magyar gyártmányu játéka-áru, ugyszintén csillogó karácsonyfadisz olcsó árban.

Kiváló tisztelettel

DEUTSCH HERMAN.

„Aubertin és Társa“

legversenyképesebb francia pezsgő gyártól sikerült egész Zalavármegye területére képviseletet, valamint egyedi főraktárt megszereznem. Az „AUBERTIN“ pezsgő 50%-al olcsóbb mint egyéb francia pezsgők, minek decára is fenti világhírű cég kezekedik az iránt, hogy minőségileg megfelel bármely elsőrangú francia gyártmálynak. Hogy pedig gyártmányát fele árban hozza forgalomba, teszi azért, mert minél nagyobb tért akar foglalni gyártmánya részére. Megrendelések alulirotthoz küldendők és kívánatra szívesen szolgálók ajánlattal, akár közvetlen a gyárból, vám és bérmentve, akár a raktárból. Főraktár valódi importált ANGOL KING rumból. Egy nagy eredeti üveg ára 5 K. Bel- és külföldi rumok a legmegfelelőbb árban. Tea különlegességek nagy raktára.

Kosztelitz Miksa

Zalaegerszeg, Vármegyháztér 4.

Biztosítsd életedet!

„AZ ANKER“

épület- és járadék biztosító társaság.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI., Deák-tér 6. Anker-udvar.

Vagyonállapot 1904. december 31-én

164,5 millió korona melyből Magyarországon
25 millió korona van elhelyezve.

Olcsó díjak. — Méltányos feltételek.

1905-ben B. osztályterv szerint a befizetett díjak arányában az évi díj 27 1/2%-ig emelkedő nyeresémosztalék fizettetett ki készpénzben.

Előnyös gyermek és vegyes tőkebiztosítások.

Prospektusok kívánatra ingyen. — Képviselő Zalaegerszegen: Löwenstein Jakob és ignác.

Biztosítsd életedet!

hirdetési irodája által. Budapest, Erzsébet-körút 64.

LEOPOLD GYULA

Saját érdekében hirdessen kiárólag

Olcsóság! Leikiismeretesség!

hirdetési irodája által. Budapest, Erzsébet-körút 64.

szakavatottsági Pontosság!

MINDEN HÖLGY ELŐNYE

olcsón és a melletti mégis divatosan és elegánsan ruházkodni.

Saját érdekében

kérje ezért dustartalmu **mint a gyűjteményünket,**

melyet megtekintés végett ingyen és bérmentve küld a

WIENER MODERN UNION

Bécs, I., Schottenring 10

VÉRSEGENYSÉG, ÉTVÁGYTALANSÁG, IDEGESSEG

gyógyítására és gyenge gyermekek erősítésére a leghatásosabb készítmény.

KRIEGER-féle

TOKAJI CHINA-VASBOR.

Valódi tokaji borból készült, tehát nem tévesztendő össze más készítményvel. Rendkívül kellemes ízű, erősít, tisztítja a vért. Kis üveg ára 3-20 kor Nagy üveg 6 kor - Kapható győgytárakban. Postán küldi. **KORONA-GYÓGYSZERTÁR** Budapest, Kálvin-ter.

SZIMON ISTVÁN FÉLE

GYÓGYEREJŰ SÓS-BORSZESZ

Szönyegegek takarók függönyök

Bátorszövegek csipkefelőpönyöök

Szönyeg: **S. SCHEIN** ca. 60 kir. ár. szál.

WIEN, I., Bauernmarkt 12.

Déjartalmú képos **ARJEGYZEK** ingyen és bérmentve.

Császárfürdő

Előrangú kenes hévízű gyógyfürdő páratlan gőzfürdővel, legmodernebb közös és külön iszapfürdőkkel, pompás ásványvíz-uszodákkal, kád-hőlg., villamos víz-, szénasavas- és napfürdőkkel.

téli és nyári gyógyhely **BUDAPESTEN.**

200 kényelmes lakozószobával. A legszolidabb kezelés.

Prospektus kívánatra ingyen és bérmentve.

PLATSCHEK VILMOS

elismerett legolcsóbb, legszolidabb

FÉRFI- és GYERMEK-ruha áruháza

Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körút).

SMITH PREMIER

képviselek keresetnek.

SMITH PREMIER N° 5

kepes árjegyzék ingyen.

AVILÁG LEGJOBB ÍRÓGÉPE

Dr. Kovács

kézpasztája

3 nap alatt biztosan hat. Tégelye K 1 20

Dr. Kovács győgytára

Bpest, Győr-u. 17.

HOTEL PÁRIS SZÁLLODA

szálloda SIMON PÁL

BUDAPEST, VI., VACZI-KÖRÚT 23. SZ.

100 szoba 7-20 K-ki fejbebb tisztogatással és villanyvilágítással együti. Fürdők, elegáns kávéház, étterem és szórakozó a házban. Világos vasuti megállóhely az órára pályaudvar és hajó tér.

BALASSA FÉLE UGORKATEJ

Pattanás, kiütés, szeplő, májfolt, sötét ráncok is eltűnnek az arczról a valódi angol használatával.

Egy üveg ára 2 korona.

Hozzá ugorkaszappan 1 k. püder 1-20. K.

Főszék: **BALASSA KORNÉL** győgytára Bpesti-Erzsébetfalva.

KISS SZERENESÉJE NAGY

VÁSÁROLJON KISS-FÉLE SZERENESÉ-SORSJEGYET KISS-KÁROLY-TÁRSASÁG HIRDETÉSÉBEN KÖRÜLT

A MÁLNÁSI SICULIA GYÓGYFORRÁS

szakvélemény.

kiváló összetételű égvényes sós savanyúvíz, amely tapasztalatom szerint megbízható gyógyhatással bír a légzőszervek, valamint a gyomor és bélsátorna hurutos bántalmainál, ugyanígy a húgy és ivarszervek hurutos és vérgangásos bántalmainál is. Jó hatást gyakorol továbbá a belek atoniája és a hasi vérbőségből eredő májbetegségekre. A „Siculia”-forrás belső használatának furdessal való egyesítése oszlató hatást fejt ki a női medence szervek idült izzadmányainál. A tudógümőkör kezdetleges esetében, valamint a gümös-görvélyes idült nyírkmirigy dagának ellen jó sikerrel alkalmazható. Czélszerű segédeszköz képez az elhízás és idült köszvény gyógyításában is. Ezen sokoldalú használhatóságánál fogva méltán számot tarthat az orvosok figyelmére.

Budapest, 1905. január 8.

Dr. Korányi Frigyes, egyetemi tanár, lélektanász, tag. a M. Tud. Akad. tagja. seb. seb. Székelyi a hazai tulajdonos „SICULIA” természetes ásványvíz sűrítő gyár. t. MÁLNÁSFÖRDÖN Háromszék vm. Cím: SICULIA, MÁLNÁSFÖRDÖ. Főraktárak Budapestben: IV., Múzeum-körút 7., és minden nagyobb városban.

Kérjük a SICULIA névre figyelni!!!

Szénásy Árpád

szab. RAJZ-ESZKÖZ.

az összes közép-iskolákban a legjobban be-
-vált **MAGYAR KÖRZŐ**

MINDENÜTT KAPHATÓ.

Idős és ifju embereknek

ajánlatos Dr Müllernek több bővített kiadásban megjelent, a megzavart ideg és nemű rendszerről, valamint ennek radikális gyógymódjáról irt művét okulásul elolvasni.

1 K 20 fillérnek bélyegjegyekben való beküldése ellen borítékban megküldi:

Curt Röber, Braunschweig.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller pótléka

egy régióknak bizonyult háziszert, mely már több mint 36 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult kőszvényénél, csúznál és meghűléseknél bedörzsolés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és úgyszólván minden győgy-szertárban kapható. — Főraktár: **Török József** győgyyszerésznél, Budapestben.

Richter győgytára az „Arany oroslánhoz”, Prágában. Elisabethstrasse 5 neu. Mindeennapi szétküldés.

A hölgyközönség figyelmébe!

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a Pollák Ede

női divatáru-üzlet

esődtömegét megvettem és azt

→ rövid időn belül →

rendkívül olcsó áron kiárásítom.

Kiváló tisztelettel

Mandlbaum Mór

alsólendvai kereskedő.

Biztosítási táblázat

A közelgő karácsonyi és újévi ünnepek alkalmából van szerencsém a nagyérdemű vásárló közönség szíves figyelmébe és pártfogásába ajánlani a **Zalaegerszegen (Főtér, dr Keresztury ház)** levő üzletemet. — Mint különösen alkalmas karácsonyi és újévi ajándékokul ajánlom dúsan felszerelt **fényképező gép raktáromat**, amelyben a legolcsóbb és legpraktikusabb **amateur felvételi gépek** úgy az összes **kellékek** a legnagyobb választékban feltalálhatók. Nemkülönbön ajánlom — mint szintén alkalmas karácsonyi és újévi ajándékokat — világhírű leipzig **hármónikáimat**, amelyekből dus választékot tartok; de ezek mellett tartok más gyártmányokat is, hogy mindenféle igényt kielégíthessek. — Végül ajánlom ugyanez alkalomból **varrógép- és kerékpár-raktáromat** azoknak, akik szeretettel állandó, értékes és egyuttal hasznos dolgokkal akarják megörvendeztetni.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Vidor Lipót.

AKI kitűnő étvágy fokozó asztali italt óhajt,

AKI gyenge, lábbadozó,

AKI ideges, álmatlan,

AKI vérszegény,

AKI sovány,

AKI szoptat,

AKI tüdőbeteg

ne mulassza el saját érdekében a kitűnő hatásának elismert

HERKULES
maláta-tápsör
különlegességet inni
Kellemes ízű és rendkívül tartós, nem romlik, és sokáig eláll.
Kapható minden nagyobb csemege-, fűszer-kereskedésben, kávéházban, vendéglőben és a

Hercules Sörfőzde szétküldési telepen.
Budapest, VII., Bethlen-tér 3.

Telefon 63—67. — Árjegyzék ingyen.

Vidékre postán küldünk 5 kg. próbaküldeményt (6 üveg) utánvétellel.

Főraktár Zalaegerszegen: Ján Ferenc, fűszer- és csemege üzlet. — Egyuttal köztudomásra hozzuk, Haas Lajos ur kávéháztulajdonos a hírneves Herkules sört a n. é. látogató vendégeinek kávéházában állandóan kiszolgáltatja.

Hogy ne fázzunk melegedjünk

ILONA briket
mellett,

mely kitűnő fűtőszer, minden kályhában alkalmas, nem piszkít, szagtalan, jól ég és nagy hőfoka van

kapható:

D. Horváth Győző

vas-, fűszer-, deszkakereskedőnél
Zalaegerszeg.

Pirszén (koke) kovács szén raktár.

Óh Jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés.

Köhögés, rekedtség és elnyájkásódás ellen gyors és biztos hatású

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboz 1 korona és 2 korona.

Próbadoz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR”

GYÓGYSZERTÁR

Budapest, V., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Kapható Zalaegerszegen: **Kasster Sándor, Kiss Lajos**, Sümegen: **E. Dervarics István**, Zalaszentgróton: **Botfy Péter** gyógyszerüzleteikben.

Elvem: kevés haszon, nagy forgalom.

Karácsonyi és újévi ajándékok!

női divatkelmék, szörmeáruk, mindenféle díszek, selymek, bársonyok, kész bluzok, alsó szoknyák, kesztyűk, harisnyák a **téli idényre**; továbbá szallagok, csipkék, uri- és női nyakkendők és derékfűzők rendkívüli nagy választékban, jutányos áráért kaphatók

RADÓ HENRIK női divatáru üzletében,
ZALAEGRSZEGEN.

A pécsi Hamerli-féle kesztyűk egyedüli árusítója.

Naponta érkeznek új ujdonságok.

Egyszeri átsimítás

Schicht-szappannal

(Szarvas vagy kulcsszappan)

pótol

kétszeri átsimítást közönséges szappannal.

Schicht-szappan a legjobb és használatban a legolcsóbb!

Kivontat Unger Antal könyvnyomdájában Zalaegerszegen.